

Original Research Paper

The disintegration of the life-world: The impact of problematic life domain interactions on the erosion of academic integrity

Saeed Kabiri*¹

1 Assistant Professor, Department of Social Studies, Institute for Social and Cultural Studies, Tehran, Iran

ARTICLE INFO

Received: Jun. 29, 2023

Revised: Dec. 1, 2023

Accepted: Dec. 6, 2023

KEYWORDS

Academic Dishonesty
Problematic Life Domains
Students
Tehran University

* Corresponding Author

✉ s.kabiri@iscs.ac.ir

☎ +98 21 23517159

🆔 0000-0001-5022-887X

How to Cite this article:

Kabiri, S. (2024). The disintegration of the life-world: The impact of problematic life domain interactions on the erosion of academic integrity. *Journal of University Studies*, 2(2), 165-201.

doi: 10.22035/jous.2024.5409.1090

URL:

https://www.jous.ir/article_505.html

Copyright:

© Authors retain the copyright and full publishing rights. This is an open access article under the [CC BY](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) license.

<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

ABSTRACT

The aim of the study was to investigate the interactions of problematic life domains on students' academic dishonesty. The method of this study was descriptive-correlational. The statistical population of this study included students of the faculties of University of Tehran in the academic year 1402-1403. Using the multi-stage cluster sampling method, a sample of 358 people (167 female students and 191 male students) was selected. Using the questionnaires of academic dishonesty, self-control, personal ethics, moral identity, deviant peers, attachment to the university, attachment to parents, and parental supervision, the research hypotheses were analyzed using statistical tests of correlation coefficient, multiple and hierarchical regression (SPSS software version 27), and structural equation modeling (Amos software version 24). The results showed that demographic variables such as gender (male), lower education level and older age are significantly associated with increased academic dishonesty. Also, the problematic domains of personal, family, academic and peer life have a significant effect on students' academically dishonest behaviors. In particular, the interaction between different problematic life domains also plays an important moderating role. For example, the interaction of the personal domain with the family domain and the personal domain with the academic domain significantly predict academic dishonesty. In addition, the interaction of the peer domain with the family domain and the peer domain with the academic domain also have a significant effect on increased academic dishonesty. According to the findings of this study, students' attempts at academic dishonesty can be seen as a product of the disintegration and uncompromising presence of the individual in different domains of life. In other words, this study emphasizes the need for comprehensive policy interventions that address the multifaceted nature of academic dishonesty. By targeting the individual, family, peer, and academic problematic areas, as well as focusing on the motivations and deterrents to academic dishonesty, universities can develop more effective strategies to promote academic integrity and reduce unethical behavior among students.

INTRODUCTION

Academic dishonesty is recognized as a pervasive phenomenon in academic environments, with some researchers describing it as an "*epidemic*" (Rinkey et al., 2024; Zhao et al., 2024). This phenomenon encompasses behaviors such as plagiarism, data fabrication, exam cheating, and other forms of scientific misconduct. In Iran, despite efforts such as the establishment of the IranDoc system to combat academic fraud, significant challenges remain in this area. For instance, reports indicate that a considerable percentage of student theses and dissertations contain unauthorized similarities (ISNA, 2023; IQNA, 2023). Additionally, the use of modern tools like artificial intelligence (e.g., ChatGPT) for academic cheating has further complicated this issue (Cassidy, 2023; Sullivan et al., 2023).

Academic dishonesty refers to any dishonest behavior aimed at gaining academic advantages. These behaviors include plagiarism, data fabrication, exam cheating, and other violations of scientific ethical norms (Sirca & Bilen, 2024; Walker & Holtfreter, 2015). This phenomenon not only harms individuals but also damages the reputation of educational institutions and the scientific community.

Recently, criminologists, emphasizing integrated theories, have proposed combining sociological theories to enhance the explanatory power of phenomena such as academic dishonesty. Theories such as social learning, self-control, general strain, social bond, and rational choice have been highlighted as prominent theoretical frameworks for explaining criminal behavior (Tibbetts, 2019). However, some researchers argue that integrating these theories into a unified framework can provide a stronger explanation for social phenomena, as the strengths of one theory can compensate for the weaknesses of another (Farrington, 2017). In this regard, Agnew's General Theory of Crime (2005) has gained attention as an integrated theory. This theory emphasizes the interaction of individual, social, and situational factors, demonstrating that these factors operate cumulatively and interactively (Baskin et al., 2016; Mann et al., 2016).

Agnew's General Theory of Crime (2005), with its emphasis on the interaction of problematic life domains (family, education, peers, work, and self), is considered a key framework for explaining academic dishonesty. This theory illustrates how disruptions in these domains and their interactions can create the necessary motivations for dishonest behaviors such as cheating or plagiarism. For example, academic pressures, family problems, or lack of social support can push students toward unethical behaviors. By applying this framework, a deeper understanding of the underlying mechanisms of academic dishonesty can be achieved, allowing for the simultaneous examination of individual and contextual factors (such as social norms and institutional pressures). This comprehensive approach facilitates the development of effective interventions to reduce dishonest behaviors.

Agnew's General Theory of Crime (2005), emphasizing the interaction of problematic life domains, posits that academic dishonesty is a complex outcome of

the interplay between individual, familial, academic, peer, and occupational factors. For instance, students with low self-control and weak moral identity (Blachino et al., 2022; Fida et al., 2018) are more prone to academic dishonesty when faced with academic pressures or family issues (Kent Maimon et al., 2015; Cochran, 2017). Deviant peers exacerbate these behaviors by normalizing cheating and reducing feelings of guilt (Evans et al., 2022; Bergesen et al., 2019). On the other hand, weak attachment to the university and experiences of discrimination or poor quality of university life (Gentia et al., 2017; Clinch et al., 2021) can push students toward cheating as a way to compensate for inequalities or alleviate academic pressures. These complex interactions between different life domains highlight the need for a comprehensive, multi-faceted approach to understanding and reducing academic dishonesty. Based on this, the research hypotheses are formulated as follows:

Hypothesis 1: The problematic family domain moderates the relationship between the problematic self domain and academic dishonesty.

Hypothesis 2: The problematic academic domain moderates the relationship between the problematic individual domain and academic dishonesty.

Hypothesis 3: The problematic peer domain moderates the relationship between the problematic self domain and academic dishonesty.

Hypothesis 4: The problematic academic domain moderates the relationship between the problematic peer domain and academic dishonesty.

METHODOLOGY

This study aims to investigate academic dishonesty based on Agnew's General Theory of Crime (life domains). Methodologically, the research is descriptive and cross-sectional, with an applied purpose. Data were collected through a survey and field study. The statistical population included students from the University of Tehran, selected using a multi-stage cluster sampling method. The sample size was calculated using G*Power software (version 3.1.9.6), considering an F ratio, 11 predictor variables (including 7 subscales of Agnew's General Theory of Crime and 4 demographic variables such as age, education, marital status, and gender), resulting in a sample size of 287. Accounting for a 30% potential dropout rate, the final sample size was increased to 373. To enhance sampling validity, researchers were stationed at the entrances of selected faculties, and every third student (6th, 9th, 12th, etc.) was invited to participate. If a student declined, the next student was approached. Questionnaires were distributed in a calm, stress-free environment, and participation was entirely voluntary. Participants were assured of confidentiality and could withdraw at any stage. Out of 378 distributed questionnaires, 358 were used for analysis after excluding incomplete responses.

46.6% of the respondents were female and 53.4% were male students. 17.6% of the respondents were under 20 years old, 57.3% were between 21 and 25 years old,

University Studies

Vol. 2
Issue 2
Winter 2024

16.5% were between 26 and 30 years old, and 8.7% were over 30 years old. 9.2% had a high school diploma, 56.1% had a bachelor's degree, 21.5% had a master's degree, and 13.1% had a doctoral degree. 86% of the students were single and 14% were married.

To assess academic dishonesty, a modified version of the Farnese et al. (2011) questionnaire was utilized. This scale was translated into Persian by Shokri and Abbaszadeh (2019), and its validity and reliability were confirmed. The scale employs a Likert format ranging from "never" (score 0) to "always" (score 4). The personal domain consists of three subscales: self-control, measured with five items (Hirtenlehner & Hardy, 2016); weak personal morality, assessed with seven items (Wikström & Svensson, 2010); and weak moral identity, evaluated with five items (Aquino et al., 2002). The peer domain was measured using five items (Hirtenlehner & Hardy, 2016; Kabiri et al., 2019, 2022). The academic domain was examined through the construct of attachment to the university, measured with seven items. The family domain includes two constructs: attachment to parents and parental supervision, both measured using items provided by Kim et al. (2017) and Kabiri et al. (2019). All scales are based on a Likert format ranging from "strongly disagree" (score 1) to "strongly agree" (score 5). Higher scores on these scales indicate poor functioning in the respective life domains (self, peers, academic, and family).

University Studies

Extended Abstract

FINDINGS

To examine the moderating relationships in this study, the PROCESS add-on in SPSS version 27 was used. The results showed that the variable *problematic self domain* * *problematic family domain* indicates the moderating role of the problematic family domain in the relationship between the problematic self domain and academic dishonesty. In other words, the effect of this interaction (coefficient: 0.004; *P*-value: 0.008) remains significant even after controlling for demographic variables, highlighting the strong influence of the problematic family domain in this relationship (change in R^2 : 0.013; *F*-statistic: 7.11; *P*-value: 0.008).

Similarly, the variable *problematic self domain* * *problematic academic domain* reflects the moderating role of the problematic academic domain in the relationship between the problematic self domain and academic dishonesty. As observed, the effect of this interaction (coefficient: 0.005; *P*-value: 0.025) remains significant after controlling for demographic variables, underscoring the strong influence of the problematic academic domain in this relationship (change in R^2 : 0.010; *F*-statistic: 7.04; *P*-value: 0.025).

On the other hand, the variable *problematic self domain* * *problematic peer domain* represents the moderating role of the problematic peer domain in the relationship between the problematic self domain and academic dishonesty. However, the effect of this interaction (coefficient: 0.001; *P*-value: 0.728) is not

significant after controlling for demographic variables (change in R^2 : 0.0001; F -statistic: 0.120; P -value: 0.728).

Additionally, the variable *problematic peer domain * problematic family domain* demonstrates the moderating role of the problematic family domain in the relationship between the problematic peer domain and academic dishonesty. As observed, the effect of this interaction (coefficient: 0.021; P -value: 0.001) remains significant even after controlling for demographic variables, highlighting the strong influence of the problematic family domain in this relationship (change in R^2 : 0.021; F -statistic: 26.281; P -value: 0.001).

Finally, the variable *problematic peer domain * problematic academic domain* indicates the moderating role of the problematic academic domain in the relationship between the problematic peer domain and academic dishonesty. As observed, the effect of this interaction (coefficient: 0.016; P -value: 0.027) remains significant after controlling for demographic variables, underscoring the strong influence of the problematic academic domain in this relationship (change in R^2 : 0.016; F -statistic: 9.137; P -value: 0.027).

CONCLUSION

The findings reveal that the four life domains—self, family, peers, and academic—interact in influencing individual behavior (academic dishonesty). By applying Agnew's General Theory of Crime to academic dishonesty, this study not only provides empirical support for the theory but also extends its application to academic misconduct.

The study highlights the significant moderating role of the problematic family domain in the relationship between the self domain and academic dishonesty. Specifically, when family issues increase, the decline in the quality of the self domain (e.g., low self-control or weak moral identity) significantly raises the likelihood of academic dishonesty. According to Agnew's theory, deviant behaviors like academic dishonesty result from the complex interplay between self and environmental factors. In this study, the interaction between the problematic self domain and the problematic academic domain emerged as a key factor in explaining academic dishonesty. When students face issues in the self domain, such as low self-control, weak moral identity, or poor emotional regulation, their tendency toward dishonest behaviors increases. However, this effect is exacerbated by environmental issues in the academic domain, such as weak attachment to the university, experiences of discrimination, or poor quality of university life.

The findings also indicate that family issues, such as lack of emotional support, family conflicts, or insufficient parental supervision, can lead to feelings of isolation, stress, and emotional insecurity. In such situations, students are more influenced by peers, especially if those peers engage in dishonest behaviors. Similarly, problems in the academic domain, such as weak attachment to the university or poor quality of

University Studies

Vol. 2
Issue 2
Winter 2024

university life, can lead to feelings of disconnection and stress, making students more susceptible to peer influence and more likely to engage in dishonest behaviors as a coping mechanism.

NOVELTY

The study of academic dishonesty is important for several reasons, including its significant impact on higher education, the need to apply integrated theories, and its practical implications for academic integrity and student growth. This phenomenon is widespread in universities around the world. From plagiarism to cheating on exams, students often resort to unethical behaviors for multiple reasons, often stemming from problematic domains of life. However, no research in Iran has examined the impact of problematic life domains on academic dishonesty through the lens of Agnew's (2005) general theory of crime. This theory draws attention to the mutual effects of these contexts by proposing an integrated model consisting of a set of risk factors across different domains of life, such as the self, family, academic, and peer spheres.

ACKNOWLEDGMENT

This paper is the outcome of a research project commissioned by the Institute for Cultural, Social, and Civilizational Studies under contract number 55902. I extend my sincere gratitude to the Institute for their financial support, which made this project possible.

CONFLICT OF INTEREST

No conflict of interest has been declared by the author.

BIBLIOGRAPHY

- Abdullah, A, Mokhtari, S., & Navaee F. (2023). Examining the fields of plagiarism in students and providing preventive solutions. *Human Information Interaction*, 9(4), 1-25.
- afzali, A. , Ghashami, S. M. A., & Hendi Varkane, A. (2020). Developing a prediction model for the incidence of academic Cheating tendency in students based on academic variables. *Educational Psychology*, 16(56), 75-96. <https://doi.org/10.22054/jep.2020.31112.2261>
- Agnew, R. (2005). *Why do criminals offend? A general theory of crime and delinquency*. Los Angeles, CA: Roxbury.
- Ahanchiyan, M. R. , Hoseini, M. , Hashemi, F. S., & Tatari, Y. (2023). Phenomenology of cheating in exams: lived experiences of master students in Ferdowsi University of Mashhad. *Journal of Research and Planning in Higher Education*, 22(2), 1-24.
- Alikhah, F. , Bulaghi, M., & Yaquti, H. (2014). Cheating in Exams; A Look from Within; A Study among Students of Guilan University. *Strategy for Culture*, 7(27), 161-188.
- Aliverdina, A. , Majedi, A., & Omrani, S. (2023). Sociological Investigation of Academic Cheating among Students. *Strategic Research on Social Problems*, 12(2), 101-128. <https://doi.org/10.22108/srsp.2023.138091.1913>
- Aliverdina, A., & Salehnejad (2013). A Study of Influential Factors on Students' Participant in Cheating Behavior. *Ethics in Science and Technology*, 8(1), 85-93.
- Aliverdina, A., Janaly Zadeh, H., Omrani Dhkhan, S. (2016). A Study on the Role of Social Learning in Academic Cheating. *Social Problems of Iran*. 6(2), 71-103. <http://dx.doi.org/10.18869/acadpub.jspi.6.2.71>
- Ampuni, S., Kautsari, N., Maharani, M., Kuswardani, S., & Buwono, S. B. S. (2020). Academic dishonesty in Indonesian college students: An investigation from a moral psychology perspective. *Journal of Academic Ethics*, 18(4), 395-417. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10805-019-09352-2>
- Anitha, P., & Sundaram, S. (2021). Prevalence, types and reasons for academic dishonesty among college students. *Journal of Studies in Social Sciences and Humanities*, 7(1), 1-14.
- Aquino, K., & Reed II, A. (2002). The self-importance of moral identity. *Journal of personality and social psychology*, 83(6), 1423. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.83.6.1423>
- Arsalani, A., Sakhaei, S., & Zamani, M. (2022). ICT for children: The continuous need for media literacy. *Socio-Spatial Studies*, 6(1), 1-11. <https://doi.org/10.22034/soc.2022.211944>
- Awosoga, O., Nord, C.M., Varsanyi, S. *et al.* Student and faculty perceptions of, and experiences with, academic dishonesty at a medium-sized Canadian university. *Int J Educ Integr* 17, 24 (2021). <https://doi.org/10.1007/s40979-021-00090-w>

University Studies

Vol. 2
Issue 2
Winter 2024

- Azadi, M. , Azari, G., & Iraj, M. (2024). Critical discourse analysis of academic cheating factors in high school female students. *Interdisciplinary Studies in the Humanities*, 16(4), 133-171. <https://doi.org/10.22035/isih.2024.5186.4951>
- Bacon, A. M., McDaid, C., Williams, N., & Corr, P. J. (2020). What motivates academic dishonesty in students? A reinforcement sensitivity theory explanation. *British Journal of Educational Psychology*, 90(1), 152-166. <https://doi.org/10.1111/bjep.12269>
- Baran, L., & Jonason, P. K. (2020). Academic dishonesty among university students: The roles of the psychopathy, motivation, and self-efficacy. *Plos one*, 15(8), e0238141. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0238141>
- Bashir, H., & Singh, K. (2018). The investigation of the relationship between anomie and academic dishonesty of college students. *IAHRW International Journal of Social Sciences Review*, 6(1), 05-08.
- Baskin-Sommers, A. R., Baskin, D. R., Sommers, I., Casados, A. T., Crossman, M. K., & Javdani, S. (2016). The impact of psychopathology, race, and environmental context on violent offending in a male adolescent sample. *Personality Disorders: Theory, Research, and Treatment*, 7(4), 354–362. <https://doi.org/10.1037/per0000168>
- Bayaa Martin Saana, S. B., Ablordeppey, E., Mensah, N. J., & Karikari, T. K. (2016). Academic dishonesty in higher education: Students' perceptions and involvement in an African institution. *BMC Research Notes*, 9, 1-13. <https://doi.org/10.1186/s13104-016-2044-0>
- Błachnio, A., Cudo, A., Kot, P., Torój, M., Oppong Asante, K., Enea, V., Ben-Ezra, M., Caci, B., Dominguez-Lara, S. A., Kugbey, N., Malik, S., Servidio, R., Tipandjan, A., & Wright, M. F. (2022). Cultural and psychological variables predicting academic dishonesty: A cross-sectional study in nine countries. *Ethics & Behavior*, 32(1), 44–89. <https://doi.org/10.1080/10508422.2021.1910826>
- Bolin, A. U. (2004). Self-control, perceived opportunity, and attitudes as predictors of academic dishonesty. *The Journal of Psychology: Interdisciplinary and Applied*, 138(2), 101–114. <https://doi.org/10.3200/JRLP.138.2.101-114>
- Brimble, M., & Stevenson-Clarke, P. (2005). Perceptions of the prevalence and seriousness of academic dishonesty in Australian universities. *The Australian Educational Researcher*, 32(3), 19-44. <http://dx.doi.org/10.1007/BF03216825>
- Caruana, A., Ramaseshan, B., & Ewing, M. T. (2000). The effect of anomie on academic dishonesty among university students. *International Journal of Educational Management*, 14(1), 23-30. <http://dx.doi.org/10.1108/09513540010310378>
- Cassidy, C. (Jan. 16, 2023). Lecturer detects bot-use in one fifth of assessments as concerns mount over AI in exams. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/australia-news/2023/jan/17/lecturer-detects-bot-use-in-one-fifth-of-assessments-as-concerns-mount-over-ai-in-exams>

- Cheng, Y. C., Ho, W. S., Chang, S. H., Yao, K. C., & Lo, C. C. (2023). A structural equation model for cyber academic dishonesty in higher education: Evidence from Taiwan. *Accountability in Research*, 1-27. <http://dx.doi.org/10.1080/08989621.2023.2293955>
- Choi, J., & Krus, N. E. (2019). The Effects of Life Domains on Cyberbullying and Bullying: Testing the Generalizability of Agnew's Integrated General Theory. *Crime and Delinquency*, 65(6), 772-800. <http://dx.doi.org/10.1177/0011128718814860>
- Clare, J. (2023). Removing the 'Opportunity' for Academic Misconduct: A Criminology-Based Framework for Preventing Academic Integrity Problems. In *Academic Integrity in the Social Sciences: Perspectives on Pedagogy and Practice* (pp. 17-33). Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-031-43292-7_2
- Clare, J., Walker, S., & Hobson, J. (2017). Can we detect contract cheating using existing assessment data? Applying crime prevention theory to an academic integrity issue. *International Journal for Educational Integrity*, 13, 1-15. <https://doi.org/10.1007/s40979-017-0015-4>
- Cochran, J. K. (2015). Morality, rationality and academic dishonesty: A partial test of situational action theory. *International Journal of Criminology and Sociology*, 4, 192-199. <http://dx.doi.org/10.6000/1929-4409.2015.04.19>
- Cochran, J. K. (2017). The effects of life domains, constraints, and motivations on academic dishonesty: A partial test and extension of Agnew's general theory. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*, 61(11), 1288-1308.
- Cotton, D. R., Cotton, P. A., & Shipway, J. R. (2024). Chatting and cheating: Ensuring academic integrity in the era of ChatGPT. *Innovations in education and teaching international*, 61(2), 228-239. <https://doi.org/10.1080/14703297.2023.2190148>
- Eriksson, L., & McGee, T. R. (2015). Academic dishonesty amongst Australian criminal justice and policing university students: individual and contextual factors. *International Journal for Educational Integrity*, 11, 1-15. <https://doi.org/10.1007/s40979-015-0005-3>
- Etgar, S., Blau, I., & Eshet-Alkalai, Y. (2019). White-collar crime in academia: Trends in digital academic dishonesty over time and their effect on penalty severity. *Computers & Education*, 141, 103621. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2019.103621>
- Farnese, M. L., Tramontano, C., Fida, R., & Paciello, M. (2011). Cheating behaviors in academic context: Does academic moral disengagement matter?. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 29, 356-365. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2011.11.250>
- Farrington, D. P. (2017). Introduction to integrated developmental and life-course theories of offending. In *Integrated developmental and life-course theories of offending* (pp. 1-15). Routledge. <http://dx.doi.org/10.4324/9780203788431-1>

University Studies

Vol. 2
Issue 2
Winter 2024

- Fealy, S. , Safar Pour, S., & RasouliAzar, S. (2023). Effective factors on studentsâ cheating behaviors on exams: A case study of Gorgan Islamic Azad University. *Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education*, 20(1), 57-77.
- Finchilescu, G., & Cooper, A. (2018). Perceptions of academic dishonesty in a South African university: A Q-methodology approach. *Ethics & Behavior*, 28(4), 284-301. <http://dx.doi.org/10.1080/10508422.2017.1279972>
- Fritz, T., González Cruz, H., Janke, S., & Daumiller, M. (2023). Elucidating the associations between achievement goals and academic dishonesty: A meta-analysis. *Educational Psychology Review*, 35(1), 33. <https://doi.org/10.1007/s10648-023-09753-1>
- Gallant, M., & Pani, P. K. (2024). Perception, prevalence and prevention of academic dishonesty: evidence from a Middle East country. *Journal of Applied Research in Higher Education*, 16(5), 2047-2061. <https://doi.org/10.1108/JARHE-07-2023-0314>
- Gentina, E., Tang, T. L.-P., & Gu, Q. (2017). Does bad company corrupt good morals? Social bonding and academic cheating among French and Chinese teens. *Journal of Business Ethics*, 146(3), 639–667. <https://doi.org/10.1007/s10551-015-2939-z>
- Ghasemzade, R., Khamesan, A., & Rasgou Moghadam, M. (2020). The Perceived Role of a University Teacher Regarding Academic Morality and Preventing Cheating from Students' Points of View. *Ethics in Science and Technology*, 14(4), 14-22.
- Giluk, T. L., & Postlethwaite, B. E. (2015). Big five personality and academic dishonesty: A meta-analytic review. *Personality and Individual Differences*, 72, 59–67. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2014.08.027>
- Grubb, J. A., & Posick, C. (2018). Applying Agnew's integrated theory of crime and delinquency to victimization risk: A contemporaneous and longitudinal examination. *Criminal Justice Review*, 43(3), 289-308. <http://dx.doi.org/10.1177/0734016818756487>
- Guerrero-Dib, J. G., Portales, L., & Heredia-Escorza, Y. (2020). Impact of academic integrity on workplace ethical behaviour. *International Journal for Educational Integrity*, 16(1), 2. <https://doi.org/10.1007/s40979-020-0051-3>
- Hejazi, R. , Rajabdorri, H., & Bordbar, M. (2020). Identifying Factors Influencing Tendency to Cheat in Accounting by Emphasizing Fraud Triangle Theory. *Journal of Accounting Advances*, 12(2), 133-158. <https://doi.org/10.22099/jaa.2021.35202.1935>
- Hendy, N. T., Montargot, N., & Papadimitriou, A. (2021). Cultural differences in academic dishonesty: A social learning perspective. *Journal of Academic Ethics*, 19(1), 49-70. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10805-021-09391-8>
- Henry, C. H. O. W., Jurdi-Hage, R., & Hage, H. S. (2021). Justifying academic dishonesty: A survey of Canadian university students. *International Journal of Academic Research in Education*, 7(1), 16-28. <https://doi.org/10.17985/ijare.951714>

- Hirtenlehner, H., & Treiber, K. (2017). Can situational action theory explain the gender gap in adolescent shoplifting? Results from Austria. *International Criminal Justice Review*, 27(3), 165-187. <https://doi.org/10.1177/1057567717690199>
- Hirtenlehner, H., Farrall, S., & Bacher, J. (2013). Culture, institutions, and morally dubious behaviors: Testing some core propositions of the institutional-anomie theory. *Deviant Behavior*, 34(4), 291-320. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/01639625.2012.726165>
- Hodgkinson, T., Curtis, H., MacAlister, D., & Farrell, G. (2016). Student academic dishonesty: The potential for situational prevention. *Journal of Criminal Justice Education*, 27(1), 1-18. <http://dx.doi.org/10.1080/10511253.2015.1064982>
- Hosseini, S. H. , Nosraty, N., & Tomraee, S. (2025). Children, Healthy Lifestyle and Media Literacy. *Journal of Cyberspace Studies*, 9(1), 1-23. <https://doi.org/10.22059/jcss.2024.387609.1120>
- Kabiri, S., Shadmanfaat, S. M. S., Choi, J., & Yun, I. (2020). The impact of life domains on cyberbullying perpetration in Iran: A partial test of Agnew's general theory of crime. *Journal of Criminal Justice*, 66, 1-30. <https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.jcrimjus.2019.101633>
- Kazemian, A. (2017). Academic Misconduct in Carrying out an Academic Project: A Study among the Sixth-year Students of Mashhad Dental School. *Journal of Mashhad Dental School*, 41(2), 139-146. <https://doi.org/10.22038/jmds.2017.8812>
- Khalafi, S. , Javadi Yeganeh, M. R., & Navabakhsh, M. (2016). Theoretical and Behavioral Conformity in Scientific Ethics Norms of Students. *Journal of Iranian Cultural Research*, 9(3), 31-55. <https://doi.org/10.22035/ijcr.2016.320>
- Kiaie Taleghani, N., & Zeinabadi, H. (2020). Consequences of Scientific Fraud of Iranian Researchers in Scientific-International Databases: Analysis of a Qualitative Study. *Journal of Science and Technology Policy*, 13(2), 2-12. doi: 10.22034/jstp.2020.12.2.1175
- Kiekkas, P., Michalopoulos, E., Stefanopoulos, N., Samartzi, K., Krania, P., Giannikopoulou, M., & Igoumenidis, M. (2020). Reasons for academic dishonesty during examinations among nursing students: Cross-sectional survey. *Nurse education today*, 86, 104314. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2019.104314>
- Kobayashi, E., & Fukushima, M. (2012). Gender, social bond, and academic cheating in Japan. *Sociological Inquiry*, 82(2), 282-304. <https://doi.org/10.1111/j.1475-682X.2011.00402.x>
- Krou, M. R., Fong, C. J., & Hoff, M. A. (2021). Achievement motivation and academic dishonesty: A meta-analytic investigation. *Educational Psychology Review*, 33(2), 427-458. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1007/s10648-020-09557-7>
- Ladera-Castañeda, M., León-Málaga, F., Espinoza-Olórtegui, M., Nicho-Valladares, M., Cervantes-Ganoza, L., Verástegui-Sandoval, A., ... & Cayo-Rojas, C. F. (2023).

University Studies

Vol. 2
Issue 2
Winter 2024

- Factors associated with the perception of university professors about academic dishonesty in dental students from two peruvian universities: analysis under multivariable regression model. *BMC Medical Education*, 23(1), 297. <https://doi.org/10.1186/s12909-023-04281-6>
- Lee, S. D., Kuncel, N. R., & Gau, J. (2020). Personality, attitude, and demographic correlates of academic dishonesty: A meta-analysis. *Psychological Bulletin*, 146(11), 1042–1058. <https://doi.org/10.1037/bul0000300>
- Maher, Z. (2023). A sociological analysis of academic ethics and identity in the Corona era: A mixed study. *Journal of University Studies*, 2(1), 125-147. <https://doi.org/10.22035/jous.2024.5071.1046>
- Malesky, A., Grist, C., Poovey, K., & Dennis, N. (2022). The effects of peer influence, honor codes, and personality traits on cheating behavior in a university setting. *Ethics & Behavior*, 32(1), 12-21. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/10508422.2020.1869006>
- Maloshonok, N., & Shmeleva, E. (2019). Factors influencing academic dishonesty among undergraduate students at Russian universities. *Journal of Academic Ethics*, 17, 313-329. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10805-019-9324-y>
- Mann, F. D., Patterson, M. W., Grotzinger, A. D., Kretsch, N., Tackett, J. L., Tucker-Drob, E. M., & Harden, K. P. (2016). Sensation seeking, peer deviance, and genetic influences on adolescent delinquency: Evidence for person-environment correlation and interaction. *Journal of abnormal psychology*, 125(5), 679. <https://doi.org/10.1037/abn0000160>
- Meng, C. L., Othman, J., D'Silva, J. L., & Omar, Z. (2014). Influence of Neutralization Attitude in Academic Dishonesty among Undergraduates. *International Education Studies*, 7(6), 66-73. <http://dx.doi.org/10.5539/ies.v7n6p66>
- Miller, A. D., Murdock, T. B., & Grotewiel, M. M. (2017). Addressing academic dishonesty among the highest achievers. *Theory Into Practice*, 56(2), 121-128. <http://dx.doi.org/10.1080/00405841.2017.1283574>
- Mokhber Dezfouli, H. , Ghourchian, N., & Mohammadkhani, K. (2024). The role of universities in shaping students' character; Designing a model for developing empowering, personality, social, and ethical attitudes. *Interdisciplinary Studies in the Humanities*, 16(2), 35-67. <https://doi.org/10.22035/isih.2024.4959.4821>
- Mulisa, F., & Ebessa, A. D. (2021). The carryover effects of college dishonesty on the professional workplace dishonest behaviors: A systematic review. *Cogent Education*, 8(1), 1935408. <https://doi.org/10.1080/2331186X.2021.1935408>
- Nagy, V., & Groves, A. (2021). Rational choice or strain? A criminological examination of contract cheating. *Current Issues in Criminal Justice*, 33(3), 322-339. <http://dx.doi.org/10.1080/10345329.2021.1874603>

- Ngo, F. T., Paternoste, R., Cullen, F. T., & Mackenzie, D. L. (2011). Life domains and crime: A test of Agnew's general theory of crime and delinquency. *Journal of Criminal Justice*, 39(4), 302-311. <https://doi.org/10.1016/j.jcrimjus.2011.03.006>
- Ngo, F. T., Zavala, E., & Piquero, A. R. (2022). Gender, Life Domains, and Intimate Partner Violence Perpetration: A Partial Test of Agnew's General Theory of Crime and Delinquency. *Journal of Research in Crime and Delinquency*, 59(4), 487-529. <https://awsptest.apa.org/doi/10.1177/00224278211048946>
- Onu, D. U., Onyedibe, M. C. C., Ugwu, L. E., & Nche, G. C. (2021). Relationship between religious commitment and academic dishonesty: is self-efficacy a factor? *Ethics & Behavior*, 31(1), 13-20. <http://dx.doi.org/10.1080/10508422.2019.1695618>
- Orok, E., Adeniyi, F., Williams, T., Dosunmu, O., Ikpe, F., Orakwe, C., & Kukoyi, O. (2023). Causes and mitigation of academic dishonesty among healthcare students in a Nigerian university. *International Journal for Educational Integrity*, 19(1), 13. <https://doi.org/10.1007/s40979-023-00135-2>
- Parent, G., Laurier, C., Guay, J.-P., & Fredette, C. (2016). Explaining the frequency and variety of crimes through the interaction of individual and contextual risk factors. *Canadian Journal of Criminology and Criminal Justice*, 58(4), 465-501. <https://psycnet.apa.org/doi/10.3138/cjccj.2015E11>
- Park, E.J., Park, S., & Jang, I.S. (2013). Academic cheating among nursing students. *Nurse education today*, 33(4), 346-352. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2012.12.015>
- Patrzek, J., Sattler, S., van Veen, F., Grunschel, C., & Fries, S. (2015). Investigating the effect of academic procrastination on the frequency and variety of academic misconduct: a panel study. *Studies in Higher Education*, 40(6), 1014-1029. <http://dx.doi.org/10.1080/03075079.2013.854765>
- Playfoot, D., Quigley, M., & Thomas, A. G. (2024). Hey ChatGPT, give me a title for a paper about degree apathy and student use of AI for assignment writing. *The Internet and Higher Education*, 100950. <https://doi.org/10.1016/j.iheduc.2024.100950>
- Qarakhani, M., & Mirzaie, S. A. (2016). Factors Affecting Academic Dishonesty in the Space of Social Science Education (A Case Study of Public Universities in Tehran). *Journal of Iranian Cultural Research*, 9(2), 29-48. <https://doi.org/10.22035/ijcr.2016.306>
- Reinke, N.B., Hatje, E., Parkinson, A.L. and Kynn, M. (2024), "It (Still) Takes a Village: From Academic Dishonesty to a Culture of Academic Integrity", Rao, M.B., Singh, A. and Rao, P.M. (Ed.) *Worldviews and Values in Higher Education (Global Perspectives on Higher Education Development)*, Emerald Publishing Limited, Leeds, pp. 81-94. <https://doi.org/10.1108/978-1-80262-897-520241006>
- Ridwan, R., & Diantimala, Y. (2021). The positive role of religiosity in dealing with academic dishonesty. *Cogent Business & Management*, 8(1), 1875541. <https://doi.org/10.1080/23311975.2021.1875541>

University Studies

Vol. 2
Issue 2
Winter 2024

- Roh, M., & Marshall, I. (2018). A cross-cultural analysis of Agnew's general theory of crime and delinquency. *Social Science and Humanities Journal*, 2(1), 301-321.
- Sadeghi, A. , Ofoghi, N. , Banapour-Hammidy, M. H., & Emami, F. (2017). The survey of Factors Related to cheating among students of higher educational institutions city of Rasht. *Strategic Research on Social Problems*, 6(4), 35-52. <https://doi.org/10.22108/ssoss.2017.85520.0>
- Sharma, R., Mehta, K., & Vyas, V. (2024). Investigating academic dishonesty among business school students using fraud triangle theory and role of technology. *Journal of Education for Business*, 99(2), 69-78. <http://dx.doi.org/10.1080/08832323.2023.2260925>
- Sirca, C. L., & Billen, E. (2024). Predicting Academic Dishonesty: The Role of Psychopathic Traits, Perception of Academic Dishonesty, Moral Disengagement and Motivation. *Journal of Academic Ethics*, 1-15. <https://doi.org/10.1007/s10805-024-09506-x>
- Sorgo, A., Vavdi, M., Cigler, U., & Kralj, M. (2015). Opportunity makes the cheater: High school students and academic dishonesty. *CEPS Journal*, 5(4), 67-87. <http://dx.doi.org/10.26529/cepsj.117>
- Stephens, J. M. (2019). Natural and normal, but unethical and evitable: The epidemic of academic dishonesty and how we end it. *Change: The Magazine of Higher Learning*, 51(4), 8-17. <https://doi.org/10.1080/00091383.2019.1618140>
- Stogner, J. M., Miller, B. L., & Marcum, C. D. (2013). Learning to e-cheat: A criminological test of internet facilitated academic cheating. *Journal of Criminal Justice Education*, 24(2), 175-199. <http://dx.doi.org/10.1080/10511253.2012.693516>
- Sullivan, M., Kelly, A., & McLaughlan, P. (2023). ChatGPT in higher education: Considerations for academic integrity and student learning. *Journal of Applied Learning & Teaching*, 6(1), 31-40. <http://dx.doi.org/10.37074/jalt.2023.6.1.17>
- Surahman, E., & Wang, T. H. (2022). Academic dishonesty and trustworthy assessment in online learning: A systematic literature review. *Journal of Computer Assisted Learning*, 38(6), 1535-1553. <https://doi.org/10.1111/jcal.12708>
- Ternes, M., Babin, C., Woodworth, A., & Stephens, S. (2019). Academic misconduct: An examination of its association with the dark triad and antisocial behavior. *Personality and Individual Differences*, 138, 75-78. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1016/j.paid.2018.09.031>
- Theart, C. J., & Smit, I. (2012). The status of academic integrity amongst nursing students at a nursing education institution in the Western Cape. *curationis*, 35(1), 1-8. <https://doi.org/10.4102/curationis.v35i1.27>
- Tibbetts, S. G. (2019). *Criminological theory: The essentials*. Sage Publications.
- Tolman, S. (2017). Academic dishonesty in online courses: Considerations for graduate preparatory programs in higher education. *College Student Journal*, 51(4), 579-584.
- Trost, K. (2009). Psst, have you ever cheated? A study of academic dishonesty in Sweden. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 34(4), 367-376. <http://dx.doi.org/10.1080/02602930801956067>

- Varij Kazemi, A., & Asghri, Z. (2023). A look at phenomenon of dissertation ghost writing in Iran: Policies and the condition of possibility. *Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education*, 25(4), 1-22.
- Walker, N., & Holtfreter, K. (2015). Applying criminological theory to academic fraud. *Journal of Financial Crime*, 22(1), 48-62.
- Waltzer, T., & Dahl, A. (2022). The moral puzzle of academic cheating: Perceptions, evaluations, and decisions. In D.A. Rettinger, & T. Bertram Gallant, (Eds.), *Cheating Academic Integrity: Lessons From 30 Years of Research* (Chapter 5). Wiley/Jossey Bass.
- Wang, H., & Zhang, Y. (2022). The effects of personality traits and attitudes towards the rule on academic dishonesty among university students. *Scientific Reports*, 12(1), 14181. <https://doi.org/10.1038/s41598-022-18394-3>
- Wikström, P. O. H., & Svensson, R. (2010). When does self-control matter? The interaction between morality and self-control in crime causation. *European Journal of Criminology*, 7(5), 395-410. <https://doi.org/10.1177/1477370810372132>
- Williams, M. W. M., & Williams, M. N. (2012). Academic dishonesty, self-control, and general criminality: A prospective and retrospective study of academic dishonesty in a New Zealand university. *Ethics & Behavior*, 22(2), 89-112. <https://doi.org/10.1080/10508422.2011.653291>
- Yu, H., Glanzer, P. L., & Johnson, B. R. (2021). Examining the relationship between student attitude and academic cheating. *Ethics & Behavior*, 31(7), 475-487. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/10508422.2020.1817746>
- Yu, S., Assor, A., Yu, H., & Wang, Q. (2023). Autonomy as a potential moral resource: Parenting practices supporting youth need for autonomy negatively predict youth acceptance of academic dishonesty. *Learning and Individual Differences*, 101, 102245. <http://dx.doi.org/10.1016/j.lindif.2022.102245>
- Zhang, L., Amos, C., & Pentina, I. (2024). Interplay of rationality and morality in using ChatGPT for academic misconduct. *Behaviour & Information Technology*, 1-17. <http://dx.doi.org/10.1080/0144929X.2024.2325023>
- Zhang, Y., Day, G., & Cao, L. (2012). A partial test of Agnew's general theory of crime and delinquency. *Crime and Delinquency*, 58(6), 856-878. <http://dx.doi.org/10.1177/0011128712461738>
- Zhao, L., Mao, H., Compton, B. J., Peng, J., Fu, G., Fang, F., Heyman, G. D., & Lee, K. (2022). Academic dishonesty and its relations to peer cheating and culture: A meta-analysis of the perceived peer cheating effect. *Educational Research Review*, 36, 100455. <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2022.100455>
- Zhao, L., Peng, J., Yang, X., Yan, W., Ke, S., Batool, K., Li, Y., & Lee, K. (2024). Effects of academic dishonesty policy reminder on university students' exam cheating—a double-blind randomized controlled experimental field study. *Studies in Higher Education*, 49(4), 592-608. <http://dx.doi.org/10.1080/03075079.2023.2246073>

University Studies

Vol. 2
Issue 2
Winter 2024

مقاله پژوهشی

از هم گسیختگی زیست جهان؛ تأثیر تعامل قلمروهای مسئله‌ساز زندگی بر فرسایش صداقت دانشگاهی

سعید کبیری*

۱ استادیار مسایل اجتماعی ایران، گروه مطالعات اجتماعی، پژوهشگاه مطالعات فرهنگی، اجتماعی و تمدنی، تهران، ایران

چکیده

عدم صداقت دانشگاهی یک پدیده فراگیر در محیط‌های علمی است که به صورت رفتاریهایی مانند سرقت ادبی، جعل داده‌ها، تقلب در امتحانات و سایر اشکال نقض اخلاق علمی جلوه می‌کند. این مقاله قصد دارد کنش‌های متقابل قلمروهای مسئله‌ساز زندگی بر عدم صداقت دانشگاهی دانشجویان را مورد واکاوی قرار دهد. روش این پژوهش توصیفی-همبستگی است. جامعه آماری شامل دانشجویان دانشکده‌های دانشگاه تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ است که با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چندمرحله‌ای ۳۵۸ نفر (۱۶۷ دانشجوی دختر و ۱۹۱ دانشجوی پسر) انتخاب شدند. فرضیات پژوهش با استفاده از پرسشنامه‌های عدم صداقت دانشگاهی، خودکنترلی، اخلاقیات فردی، هویت اخلاقی، همالان کجرو، دلبستگی به دانشگاه، دلبستگی به والدین و نظارت والدین و همچنین آزمون‌های آماری ضریب همبستگی، رگرسیون چندگانه و سلسه‌مراتبی (نرم افزار SPSS نسخه ۲۷)، مدل‌سازی معادلات ساختاری (نرم‌افزار Amos نسخه ۲۴) تحلیل شد. نتایج نشان داد که متغیرهای دموگرافیک مانند جنسیت (مرد بودن)، سطح تحصیلات پایین‌تر و سن بالاتر به‌طور معناداری با افزایش عدم صداقت دانشگاهی مرتبط هستند. همچنین، قلمروهای مسئله‌ساز فردی، خانوادگی، دانشگاهی و همالان تأثیر قابل‌توجهی بر رفتارهای ناصداقانه دانشجویان دارند. به‌طور خاص، تعامل بین قلمروهای مختلف زندگی نیز نقش تعدیل‌گر مهمی ایفا می‌کند. برای مثال، تعامل قلمرو فردی با قلمرو خانوادگی و قلمرو فردی با قلمرو دانشگاهی به‌طور معناداری عدم صداقت دانشگاهی را پیش‌بینی می‌کنند. علاوه بر این، تعامل قلمرو همالان با قلمرو خانوادگی و قلمرو همالان با قلمرو دانشگاهی نیز تأثیر قابل‌توجهی بر افزایش رفتارهای ناصداقانه علمی دارند. مطابق با یافته‌های این تحقیق، مبادرت دانشجویان به عدم صداقت دانشگاهی را می‌توان محصول از هم گسیختگی و سازش نایافتگی حضور فرد در قلمروهای مختلف زندگی دانست. به عبارتی دیگر، این تحقیق بر نیاز به مداخلات جامع‌سیاستی، که به ماهیت چندوجهی عدم صداقت دانشگاهی می‌پردازد، تأکید دارد. دانشگاه‌ها با هدف قرار دادن حوزه‌های مسئله‌ساز فردی، خانوادگی، همالان و دانشگاهی و همچنین تمرکز بر انگیزه‌ها و عوامل بازدارنده در برابر عدم صداقت علمی، می‌توانند راهکارهای مؤثرتری برای ارتقای یکپارچگی تحصیلی و کاهش رفتارهای غیراخلاقی در بین دانشجویان ایجاد کنند.

اطلاعات مقاله

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۴/۰۸

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۰۹/۰۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۹/۱۵

واژگان کلیدی:

عدم صداقت دانشگاهی
قلمروهای مسئله‌ساز زندگی
دانشجویان، دانشگاه تهران

* نویسنده مسئول

s.kabiri@iscs.ac.ir

۰۲۱ ۳۳۵۱۷۱۵۹

0000-0001-5022-887X

چگونه به این مقاله ارجاع دهیم:

کبیری، سعید (۱۴۰۲). از هم گسیختگی زیست‌جهان؛ تأثیر تعامل قلمروهای مسئله‌ساز زندگی بر فرسایش صداقت دانشگاهی. فصلنامه مطالعات دانشگاه، ۲(۲۵)، ۱۶۵-۲۰۱.

doi:

10.22035/jous.2024.5409.1090

JRI:

https://www.jous.ir/article_505.html

© نویسندگان دارای حق نشر و کلیه حقوق انتشار می‌باشند.
مستثنی به متن کامل مقاله براساس قوانین کپی‌رایت کامانز
آزاد است.
CC BY 4.0

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

۱. مقدمه و بیان مسئله

صداقت دانشگاهی^۱ به عنوان یک پدیده فراگیر در محیط‌های علمی شناخته می‌شود (آزادی و همکاران، ۱۴۰۳؛ مخیر و همکاران، ۱۴۰۳) و برخی محققان آن را به عنوان یک «اپیدمی» توصیف کرده‌اند (رینکی^۲ و همکاران، ۲۰۲۴). این پدیده شامل رفتارهایی مانند سرقت ادبی، جعل داده‌ها، تقلب در امتحانات و سایر اشکال نقض اخلاق علمی است (ژائو^۳ و همکاران، ۲۰۲۴). در ایران نیز، با وجود تلاش‌هایی مانند راه‌اندازی سامانه ایرانداک برای مقابله با تقلب علمی، چالش‌های جدی در این زمینه وجود دارد (خلفی و همکاران، ۱۳۹۵). به عنوان مثال، گزارش‌ها نشان می‌دهند که درصد قابل توجهی از پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجویی دارای مشابهت‌های غیرمجاز هستند (ایسنا، ۱۴۰۲؛ ایکنا، ۱۴۰۲). همچنین، استفاده از ابزارهای نوین مانند هوش مصنوعی برای تقلب علمی، این پدیده را به یک چالش پیچیده‌تر تبدیل کرده است (کسیدی^۴، ۲۰۲۳؛ سالیوان، کلی و مک لوهان^۵، ۲۰۲۳). در نگاه کلی، این رفتار به هرگونه عمل غیرصادقانه‌ای اطلاق می‌شود که با هدف کسب مزایای علمی انجام می‌گیرد (سیرکا و بیلن^۶، ۲۰۲۴؛ والکر و هولتفرتیر^۷، ۲۰۱۵). این پدیده نه تنها به فرد، بلکه به اعتبار نهادهای آموزشی و جامعه علمی آسیب می‌زند (ماهر، ۱۴۰۲؛ قاراخانی و میرزایی، ۱۳۹۵).

با این حال، شواهد نشان می‌دهد که این پدیده در دهه‌های اخیر به طور قابل توجهی افزایش یافته است. مطالعات بین‌المللی نشان می‌دهد که میزان عدم صداقت دانشگاهی بسته به نوع رفتار متقلبانه، بین ۲۷ تا ۸۹ درصد متغیر است (دوگاس^۸ و همکاران، ۲۰۱۴). به عنوان مثال، در کانادا ۷۵/۳ درصد از دانشجویان اجازه کپی برداری از کار

1. Academic dishonesty
2. Reinke
3. Zhao
4. Cassidy
5. Sullivan, Kelly, & McLaughlan
6. Sirca, & Billen
7. Walker & Holtfreter
8. Đogaš

خود را به دیگران داده‌اند (ترنس^۱ و همکاران، ۲۰۱۹)؛ در سوئد ۶۱ درصد از دانشجویان بدون ذکر منبع از منابع دیگر کپی کرده‌اند (تراست^۲، ۲۰۰۹)؛ و در آفریقای جنوبی ۸۸ درصد از دانشجویان حداقل یک نوع تقلب دانشگاهی را تجربه کرده‌اند (تیرات و اسمیت^۳، ۲۰۱۲). همچنین، در کره جنوبی ۷۶/۸ درصد از دانشجویان حداقل یک بار در سال گذشته مرتکب تقلب شده‌اند (پارک، پارک و جانگ^۴، ۲۰۱۳).

در ایران نیز، اگرچه آمار رسمی در این زمینه محدود است، پژوهش‌ها حاکی از شیوع گسترده عدم صداقت دانشگاهی است. به‌عنوان مثال، علیوردی‌نیا و همکاران (۱۳۹۴) و یکتا و همکاران (۲۰۱۰) میزان شیوع این پدیده را بین ۲۰ تا ۹۷ درصد گزارش کرده‌اند. در مطالعه‌ای دیگر، ۷۰ درصد از دانشجویان پسر و ۵۲ درصد از دانشجویان دختر به تقلب دانشگاهی اعتراف کرده‌اند (علیوردی‌نیا و همکاران، ۱۴۰۲). همچنین، ۷۷/۹ درصد از دانشجویان پزشکی وقوع تقلب در پروژه‌های تحصیلی را تأیید کرده‌اند (کاظمیان، ۱۳۹۶). تنها ۳/۳ درصد از دانشجویان در مطالعه‌ای دیگر ادعا کرده‌اند که هرگز تقلب نکرده‌اند (پژوهش فعلی و همکاران، ۱۴۰۱). این یافته‌ها نشان می‌دهد که عدم صداقت دانشگاهی در ایران نیز به یک چالش جدی تبدیل شده است.

در سال‌های اخیر، پژوهشگران از نظریه‌های مختلفی مانند خودکنترلی (ویلیامز و ویلیامز^۵، ۲۰۱۲)، یادگیری اجتماعی (علیوردی‌نیا و همکاران، ۱۳۹۳؛ استوگنر، ملیر و مارکوم^۶، ۲۰۱۳)، پیوند اجتماعی (جنتینا، تانگ و گیو^۷، ۲۰۱۸؛ کوبایاشی و فوکوشیما^۸، ۲۰۱۲)، فشار (ناگی و گروز^۹، ۲۰۲۲)، خنثی‌سازی (علی‌خواه، بولاقی، یاقوتی، ۱۳۹۳؛ منگ^{۱۰} و همکاران، ۲۰۱۴)، آنومی (بشیر و ساین^۱، ۲۰۱۸؛ کارونا و

1. Ternes
2. Trost
3. Theart, & Smit
4. Park, Park, & Jang
5. Williams & Williams
6. Stogner, Miller, & Marcum
7. Gentina, Tang, & Gu
8. Kobayashi & Fukushima
9. Nagy & Groves
10. Meng

همکاران^۲، ۲۰۰۰)، پیشگیری از جرم (کلر، والکر و هابسون^۳، ۲۰۱۷؛ هاجکینسون^۴ و همکاران، ۲۰۱۶)، کشش موقعیت‌مند (کوکران^۵، ۲۰۱۵)، انتخاب عقلانی (علیوردی‌نیا و همکاران، ۱۴۰۲؛ ناگی و گروز، ۲۰۲۲)، بازدارندگی (علیوردی‌نیا و همکاران، ۱۴۰۲)، آنومی نهادی (هیرتلینهر، فارل و باچر^۶، ۲۰۱۳) و نظریه عمومی جرم اگنیو (کوکران، ۲۰۱۷) برای تبیین عدم صداقت دانشگاهی استفاده کرده‌اند. در ایران، بیشتر تحقیقات از نظریه‌های خنثی‌سازی، یادگیری اجتماعی، انتخاب عقلانی و خودکنترلی برای بررسی این پدیده بهره برده‌اند، در حالی که سایر مطالعات با رویکرد کیفی و پدیدارشناسانه به تحلیل علل و جایگاه آن در گفتمان دانشگاهی پرداخته‌اند (عبدالمطلب و همکاران، ۱۴۰۱؛ اجاقی و همکاران، ۱۳۹۰؛ آهنچیان و همکاران، ۱۴۰۱؛ شهبازیان و همکاران، ۱۳۹۵). یکی از محدودیت‌های اصلی این تحقیقات، عدم استفاده از چارچوب‌های نظری جامع برای بررسی هم‌زمان عوامل فردی، بین‌فردی، اجتماعی، فرهنگی و ساختاری در پیش‌بینی و ارائه راهکارهای چندجانبه برای کاهش عدم صداقت دانشگاهی است.

اخیراً، جرم‌شناسان با تأکید بر تئوری‌های ترکیبی، ادغام نظریه‌های جامعه‌شناختی را برای افزایش قدرت تبیین پدیده‌هایی مانند عدم صداقت دانشگاهی پیشنهاد کرده‌اند. نظریه‌هایی مانند یادگیری اجتماعی، خودکنترلی، فشار عمومی جرم، پیوند اجتماعی و انتخاب عقلانی به‌عنوان چارچوب‌های نظری برجسته در تبیین رفتارهای مجرمانه مطرح شده‌اند (تیبتز^۷، ۲۰۱۹). با این حال، برخی محققان معتقدند ترکیب این نظریه‌ها در یک چارچوب تلفیقی می‌تواند به تبیین قوی‌تر پدیده‌های اجتماعی کمک کند، زیرا نقاط قوت یک نظریه می‌تواند نقاط ضعف دیگری را پوشش دهد (فرینگتون^۸، ۲۰۱۷). در این راستا، نظریه عمومی جرم اگنیو (۲۰۰۵) به‌عنوان یک نظریه یکپارچه مورد توجه قرار گرفته است.

1. Bashir, & Singh
2. Caruana, Ramaseshan, & Ewing
3. Clare, Walker & Hobson
4. Hodgkinson
5. Cochran
6. Hirtenlehner, Farrall, & Bacher
7. Tibbetts
8. Farrington

این نظریه بر تعامل عوامل فردی، اجتماعی و موقعیت‌مند تأکید دارد و نشان می‌دهد که این عوامل به صورت تجمعی و تعاملی عمل می‌کنند (باسکین^۱ و همکاران، ۲۰۱۶؛ مان^۲ و همکاران، ۲۰۱۶).

نظریه عمومی جرم آگنیو (۲۰۰۵) با تأکید بر تعامل متقابل قلمروهای مسئله‌آمیز زندگی (خانواده، تحصیل، همالان، شغل و فردی)، یکی از چارچوب‌های کلیدی برای تبیین عدم صداقت دانشگاهی محسوب می‌شود. این نظریه نشان می‌دهد که چگونه اختلال در این حوزه‌ها و کنش‌های متقابل بین آنها می‌تواند انگیزه‌های لازم برای رفتارهای ناصادقانه، مانند تقلب یا سرقت ادبی، را ایجاد کند. به‌عنوان مثال، فشارهای تحصیلی، مشکلات خانوادگی یا فقدان حمایت اجتماعی می‌توانند دانشجویان را به سمت رفتارهای غیراخلاقی سوق دهند. با به‌کارگیری این چارچوب، می‌توان درک عمیق‌تری از مکانیسم‌های زیربنایی عدم صداقت دانشگاهی به‌دست آورد و عوامل فردی و زمینه‌ای (مانند هنجارهای اجتماعی و فشارهای نهادی) را به‌طور هم‌زمان بررسی کرد. این رویکرد جامع، توسعه مداخلات مؤثر برای کاهش رفتارهای ناصادقانه را تسهیل می‌کند. این پژوهش در پی پاسخ به این پرسش است که آیا می‌توان عدم صداقت دانشگاهی را از طریق پروبلماتیک‌شدن قلمروهای فردی، خانوادگی، همالان و دانشگاهی تبیین نمود؟

۲. پیشینه پژوهش

تحقیقات پیشین عوامل مؤثر بر عدم صداقت دانشگاهی را در سه حوزه فردی، زمینه‌ای و اجتماعی بررسی کرده‌اند. در حوزه فردی، ویژگی‌هایی مانند شخصیت (آهنچی‌ان و همکاران، ۱۴۰۱؛ صادقیان و همکاران، ۱۳۹۶؛ لی، کانسل و گائو^۳، ۲۰۲۰؛ باران و جانسون، ۲۰۲۰)، نگرش فردی (فینچیلسکو و کوپر^۴، ۲۰۱۸؛ کیکاس^۵ و همکاران،

1. Baskin
2. Mann
3. Lee, Kuncel, & Gau
4. Finchilescu, & Cooper
5. Kiekkas

۲۰۲۰؛ یو، گلانزر و جانسون^۱، ۲۰۲۱)، ظرفیت‌های اخلاقی (علیوردی نیا و همکاران،
 ۱۴۰۲؛ آهنچیان و همکاران، ۱۴۰۱؛ آمپونی^۲ و همکاران، ۲۰۲۰؛ استفین^۳، ۲۰۱۹)،
 انگیزه‌های درونی و بیرونی (آهنچیان و همکاران، ۱۴۰۱؛ افضل‌ی و همکاران، ۱۳۹۹؛
 باکون^۴ و همکاران، ۲۰۲۰؛ باران و جانسون، ۲۰۲۰)، خودکنترلی (علیوردی نیا و
 همکاران، ۱۴۰۲؛ ویلیامز^۵ و ویلیامز، ۲۰۱۲؛ یلاچینو^۶ و همکاران، ۲۰۲۲؛ بولین^۷،
 ۲۰۰۴)، و باورهای مذهبی (آهنچیان و همکاران، ۱۴۰۱؛ اونو^۸ و همکاران، ۲۰۲۱) نقش
 کلیدی ایفا می‌کنند. در حوزه زمینه‌ای، عواملی مانند بازدارندگی ادراک‌شده
 (علیوردی نیا و همکاران، ۱۴۰۲؛ هندی، مونتاروگات و پاپادیمیتریو^۹، ۲۰۲۱؛
 اریسکون و مک جی^{۱۰}، ۲۰۱۵)، فرصت‌های مجرمانه (علیوردی نیا و همکاران،
 ۱۳۹۴؛ علیوردی نیا و همکاران، ۱۴۰۲؛ آهنچیان و همکاران، ۱۴۰۱؛ کلر^{۱۱}، ۲۰۲۳؛
 سورگو^{۱۲} و همکاران، ۲۰۱۵؛ بولین، ۲۰۰۴)، و فشارهای درسی و دانشگاهی (آهنچیان
 و همکاران، ۱۴۰۱؛ بایا مارتین سانا و همکاران، ۲۰۱۶؛ سورامان و وانگ^{۱۳}، ۲۰۲۲؛
 میلر، مورداک و گروتویل^{۱۴}، ۲۰۱۷) مؤثرند. در حوزه اجتماعی-فرهنگی نیز فضای
 دانشگاهی (تولمان^{۱۵}، ۲۰۱۷؛ ژائو و همکاران، ۲۰۲۲)، تقلب همالان (علیوردی نیا و
 همکاران، ۱۳۹۴؛ مالسکی^{۱۶} و همکاران، ۲۰۲۲؛ ژائو و همکاران، ۲۰۲۲)،

1. Yu, Glanzer, & Johnson
2. Ampuni
3. Stephens
4. Bacon
5. Williams
6. Blachnio
7. Bolin
8. Onu
9. Henty, Montargot, & Papadimitriou
10. Eriksson, L., & McGee
11. Clare
12. Sorgo
13. Surahman, & Wang
14. Miller, Murdock, & Grotewiel
15. Tolman
16. Malesky

تفاوت‌های فرهنگی (بلاچینو و همکاران، ۲۰۲۲؛ هندی و همکاران، ۲۰۲۱)، و فشارهای اجتماعی (علیوردی نیا و همکاران، ۱۳۹۴؛ علیوردی نیا و همکاران، ۱۴۰۲؛ صادقیان و همکاران، ۱۳۹۶؛ بایا مارتین سانا و همکاران، ۲۰۱۶؛ آیتا و ساندارام، ۲۰۲۱) به‌عنوان پیش‌بینی‌کننده‌های مهم مطرح شده‌اند.

بر اساس یافته‌های تحقیقات پیشین، عدم صداقت تحصیلی یک موضوع گسترده در کشورها و سیستم‌های آموزشی مختلف است. دانشجویان اغلب تقلب و سرقت ادبی را به‌عنوان شیوه‌های رایج در بین همالان خود می‌دانند که می‌تواند بر رفتار آنها تأثیر معنادار بگذارد. عواملی مانند جنسیت (مرد بودن)، وضعیت اجتماعی-اقتصادی، عملکرد تحصیلی و پیشینه فرهنگی در شکل‌گیری نگرش‌ها و رفتارهای مرتبط با عدم صداقت تحصیلی نقش دارند. برای مثال، مردان، کسانی که معدل پایین‌تری دارند و دانشجویان بدون بورسیه بیشتر مستعد انجام رفتارهای غیرصادقانه هستند. جو اخلاقی در مؤسسه‌های آموزشی، از جمله نگرش استادان و همکلاسی‌ها، به‌طور قابل‌توجهی بر احتمال درگیر شدن دانشجویان در عدم صداقت تحصیلی تأثیر می‌گذارد. ویژگی‌های فردی مانند ظرفیت‌های اخلاقی، خودکنترلی، هیجان‌خواهی، حساسیت‌پذیری، پریشانی روان‌شناختی و تلاش برای ایجاد خودپنداره مثبت با درجات متفاوتی در زمینه‌های فرهنگی مختلف با عدم صداقت تحصیلی همراه است. شیوه‌های حمایتی والدین، از جمله تقویت استقلال و القای ارزش‌های اخلاقی در برابر تقلب، می‌تواند به‌عنوان عوامل محافظتی در برابر عدم صداقت تحصیلی در بین دانشجویان عمل کند. عوامل بازدارنده مانند ترس از شکست، آگاهی از عواقب و تنبیه‌های سخت به‌عنوان راهکارهای مؤثر برای کاهش عدم صداقت تحصیلی معرفی شده‌اند. به‌علاوه، ترویج جو اخلاقی در مؤسسه‌های آموزشی، و همچنین رسیدگی به مشکلات روان‌شناختی و ارتقای خودتوانمندسازی، می‌تواند به مهار رفتارهای غیرصادقانه کمک کند.

اگرچه تحقیقات گذشته درک ما از پدیده عدم صداقت دانشگاهی را افزایش داده‌اند، با این وجود روند روبه‌رشد این پدیده در زندگی دانشگاهی ضرورت انجام مطالعات

بیشتر و به‌کارگیری رویکردهای نظری جامع‌تر را دوچندان نموده است. بسیاری از مطالعات قبلی در مورد عدم صداقت علمی بر عوامل مجزا مانند متغیرهای دموگرافیک دانشجویان، سیاست‌های دانشگاهی، یا ویژگی‌های روان‌شناختی بدون در نظر گرفتن زمینه وسیع‌تری که این رفتارها در آن رخ می‌دهند، متمرکز شده‌اند. این تمرکز محدود ممکن است تعاملات مهم بین حوزه‌های مختلف زندگی را که بر عدم صداقت دانشگاهی تأثیر می‌گذارد، نادیده بگیرد. عدم صداقت دانشگاهی تحت تأثیر هنجارها، ارزش‌ها و انتظارات فرهنگی نیز شکل می‌گیرند؛ با این حال بسیاری از پژوهش‌های قبلی به اندازه کافی تغییرات فرهنگی در رفتار متقلبان را در نظر نگرفته‌اند. عدم توجه به تفاوت‌های فرهنگی و بافت‌های فرهنگی که حضور خود را در قلمروهای مختلف زندگی دیکته می‌کنند، ممکن است تعمیم یافته‌ها را محدود و عوامل مهمی را که یکپارچگی علمی را شکل می‌دهند نادیده بگیرد. تحقیقات قبلی اغلب بر نظریه‌ها یا چارچوب‌های مجزا تکیه کرده‌اند که قدرت تبیین‌کننده‌ای محدودی را برای تشریح دلایل مبادرت دانشجویان به عدم صداقت علمی ارائه می‌دهند. برای درک تأثیر متقابل پیچیده عوامل فردی، اجتماعی و محیطی، که به رفتارهای غیراخلاقی در محیط‌های آموزشی کمک می‌کنند، یک رویکرد نظری یکپارچه‌تر همچون تئوری عموم جرم آگنیو (۲۰۰۵) مورد نیاز است. برخلاف محدودیت‌های پژوهش‌های پیشین، نظریه عمومی جرم آگنیو (قلمروهای مسئله‌ساز زندگی) چارچوبی جامع برای درک عدم صداقت دانشگاهی ارائه می‌کند. این نظریه بیان می‌کند که درگیری یک فرد در رفتار مجرمانه، از جمله عدم صداقت تحصیلی، تحت تأثیر حوزه‌های مختلف زندگی مانند خود، خانواده، همسالان، مدرسه و کار است. نظریه آگنیو بر تعامل پویا بین این حوزه‌های زندگی تأکید می‌کند و اهمیت در نظر گرفتن عوامل رشد‌محور و زمینه‌ای در درک رفتار غیراخلاقی را برجسته می‌کند. نظریه آگنیو با درک این موضوع که عدم صداقت تحصیلی توسط تأثیرات متعددی از جمله پویایی خانوادگی، روابط با همسالان، فرهنگ نهادی و ارزش‌های شخصی شکل می‌گیرد، درک جامع‌تری از عدم صداقت دانشگاهی در محیط‌های آموزشی ارائه می‌کند. علاوه بر این، نظریه قلمروهای مسئله‌ساز زندگی

بیش‌هایی را در مورد انگیزه‌ها و محدودیت‌های پیچیده‌ای که بر عدم صداقت تحصیلی تأثیر می‌گذارد، از جمله پیگیری اهداف شخصی، فشارهای اجتماعی، و سیاست‌های سازمانی ارائه می‌دهد. با ادغام عوامل فردی، اجتماعی و محیطی در یک چارچوب نظری جامع، نظریه عمومی جرم اگنیو، چارچوب ارزشمندی را برای بررسی و پرداختن به عدم صداقت دانشگاهی در زمینه‌های آموزشی ارائه می‌کند.

۳. چارچوب نظری

نظریه عمومی جرم رابرت اگنیو (۲۰۰۵) چارچوبی یکپارچه برای تحلیل رفتارهای انحرافی، از جمله عدم صداقت دانشگاهی، ارائه می‌دهد. این نظریه بر این ایده استوار است که رفتار مجرمانه یا انحرافی نتیجه تعامل پویا و پیچیده بین عوامل فردی، اجتماعی و محیطی است. اگنیو استدلال می‌کند که محدودیت‌های کم در برابر رفتارهای نادرست و انگیزه‌های زیاد برای بزهکاری، در قلمروهای مختلف زندگی شکل می‌گیرند. این قلمروها شامل ویژگی‌های فردی، خانواده، دانشگاه، همالان و محیط شغلی هستند. نظریه اگنیو تأکید می‌کند که رفتارهای انحرافی، مانند عدم صداقت دانشگاهی، نه تنها تحت تأثیر عوامل فردی، بلکه از طریق کنش‌های متقابل بین این قلمروهای مسئله‌آمیز نیز تبیین می‌شوند.

قلمرو مسئله‌آمیز فردی. در این قلمرو، ویژگی‌های شخصیتی و روان‌شناختی فرد نقش کلیدی ایفا می‌کنند. خودکنترلی پایین یکی از عوامل مرکزی است که دانشجویان را مستعد رفتارهای ناصادقانه می‌کند. افرادی با خودکنترلی ضعیف تمایل به رفتارهای تکانشی دارند، پاداش‌های فوری را بر پیامدهای بلندمدت ترجیح می‌دهند و در تنظیم هیجانات خود ناتوان هستند (بلاچینو، ۲۰۱۹؛ بلاچینو و همکاران، ۲۰۲۲). علاوه بر این، هویت اخلاقی ضعیف و درونی‌سازی ناکافی ارزش‌های اخلاقی، دانشجویان را به سمت توجیه رفتارهای غیرصادقانه سوق می‌دهد. اگر دانشجویان احساس کنند که مزایای تقلب بر هزینه‌های اخلاقی آن بیشتر است، احتمال بیشتری دارد که به چنین

رفتارهایی مبادرت ورزند (فیدا^۱ و همکاران، ۲۰۱۸؛ هرتز و کريتانر^۲، ۲۰۱۶). در کنار خودکنترلی و هویت اخلاقی، تفکر انتقادی نیز یکی از عوامل فردی مهم است که فقدان آن، به ویژه در دنیای ارتباطی امروز، می‌تواند زمینه‌ساز رفتارهای ناصادقانه باشد. پژوهش‌ها نشان می‌دهند دانشجویانی که از مهارت‌های شناختی و تفکر انتقادی قوی‌تری برخوردارند، در تشخیص و ارزیابی اطلاعات گمراه‌کننده موفق‌تر عمل می‌کنند. در مقابل، عدم وجود تفکر انتقادی و مهارت‌های شناختی، احتمال پذیرش آموزه‌های غیراخلاقی را افزایش داده و توانایی مقاومت آنان در برابر فشارهای محیطی و حفظ استانداردهای اخلاقی را تضعیف می‌کند (ارسلانی و همکاران، ۲۰۲۲).

قلمرو مسئله‌آمیز همالان. همالان به‌عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل اجتماعی، تأثیر قابل توجهی بر رفتار دانشجویان دارند. معاشرت با همالانی که درگیر رفتارهای ناصادقانه هستند، می‌تواند تقلب را عادی‌سازی کند و احساس گناه را کاهش دهد. همالان کجرو نه تنها فرصت‌هایی برای تقلب فراهم می‌کنند، بلکه تکنیک‌ها و توجیهات لازم را نیز در اختیار دانشجویان قرار می‌دهند. این تأثیرات اجتماعی می‌توانند به‌طور معناداری احتمال عدم صداقت دانشگاهی را افزایش دهند (ایوانز^۳ و همکاران، ۲۰۲۲؛ برگاسن^۴ و همکاران، ۲۰۱۹).

قلمرو مسئله‌آمیز دانشگاه. دل‌بستگی ضعیف به دانشگاه و احساس بی‌تعلقی به اهداف و ارزش‌های آن، می‌تواند دانشجویان را به سمت رفتارهای ناصادقانه سوق دهد. دانشجویانی که روابط ضعیفی با اساتید دارند یا احساس می‌کنند که دانشگاه به آن‌ها اهمیت نمی‌دهد، کمتر به قوانین و استانداردهای علمی پایبند می‌مانند. علاوه بر این، تجربه تبعیض یا کیفیت پایین زندگی دانشگاهی می‌تواند فشار برای موفقیت به هر قیمتی را افزایش دهد و تقلب را به‌عنوان راهی برای جبران نابرابری‌ها توجیه کند (جنتیا^۵ و همکاران، ۲۰۱۷؛ کلینچیو^۶ و همکاران، ۲۰۲۱).

1. Fida
2. Hertz & Krettenauer
3. Evans
4. Burgason
5. Gentina
6. Clinciu, A. I.,

قلمرو مسئله‌آمیز خانواده. پویایی‌های خانوادگی نیز نقش مهمی در شکل‌گیری رفتارهای دانشجویان ایفا می‌کنند. فقدان حمایت عاطفی و وابستگی کم به والدین می‌تواند منجر به احساس انزوا و استرس شود، که این شرایط ممکن است تمایل به رفتارهای ناصداقانه را افزایش دهد. تعارضات خانوادگی و سبک‌های والدگری ناکارآمد نیز می‌توانند به پریشانی عاطفی دانشجویان دامن بزنند و آن‌ها را به سمت تقلب به‌عنوان راهی برای مقابله با فشارهای تحصیلی سوق دهند (کنت مایمون^۱ و همکاران، ۲۰۱۵؛ کوکران، ۲۰۱۷).

نظریه عمومی جرم آگنیو (۲۰۰۵) با تأکید بر تعامل متقابل قلمروهای مسئله‌آمیز زندگی، نشان می‌دهد که عدم صداقت دانشگاهی نتیجه پیچیده‌ای از کنش‌های متقابل بین عوامل فردی، خانوادگی، دانشگاهی، همالان و محیط شغلی است. برای مثال، دانشجویانی با خودکنترلی پایین و هویت اخلاقی ضعیف (بلاچینو و همکاران، ۲۰۲۲؛ فیدا و همکاران، ۲۰۱۸) در مواجهه با فشارهای تحصیلی یا مشکلات خانوادگی (کنت مایمون و همکاران، ۲۰۱۵؛ کوکران، ۲۰۱۷)، بیشتر مستعد رفتارهای ناصداقانه علمی هستند. همالان کجرو نیز با عادی‌سازی تقلب و کاهش احساس گناه، این رفتارها را تشدید می‌کنند (ایوانز و همکاران، ۲۰۲۲؛ برگاسن و همکاران، ۲۰۱۹). از سوی دیگر، دلبستگی ضعیف به دانشگاه و تجربه تبعیض یا کیفیت پایین زندگی دانشگاهی (جنتیا و همکاران، ۲۰۱۷؛ کلینچیو و همکاران، ۲۰۲۱) می‌تواند دانشجویان را به سمت تقلب به‌عنوان راهی برای جبران نابرابری‌ها یا کاهش فشارهای تحصیلی سوق دهد. این تعاملات پیچیده بین قلمروهای مختلف زندگی، ضرورت رویکردی جامع و چندوجهی برای درک و کاهش عدم صداقت دانشگاهی را برجسته می‌کند. با این تفاسیر فرضیه‌های پژوهش به این صورت طرح می‌شود:

فرضیه اول: قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی رابطه قلمرو مسئله‌ساز فردی و عدم صداقت دانشگاهی را تعدیل می‌کند؛

فرضیه دوم: قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی رابطه قلمرو مسئله‌ساز فردی و عدم صداقت دانشگاهی را تعدیل می‌کند؛

فرضیه سوم: قلمرو مسئله‌ساز همالان رابطه قلمرو مسئله‌ساز فردی و عدم صداقت دانشگاهی را تعدیل می‌کند؛

فرضیه چهارم: قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی رابطه قلمرو مسئله‌ساز همالان و عدم صداقت دانشگاهی را تعدیل می‌کند.

۴. روش پژوهش

این مطالعه با هدف بررسی عدم صداقت دانشگاهی بر مبنای نظریه عمومی جرم (قلمروهای زندگی) انجام شده است. از نظر روش‌شناسی، پژوهش حاضر توصیفی-مقطعی و از نظر هدف، کاربردی است. داده‌ها به شیوه پیمایشی و میدانی گردآوری شده‌اند. جامعه آماری تحقیق شامل دانشجویان دانشگاه تهران است که با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند. دانشگاه تهران با دارا بودن ۱۹ دانشکده مستقل و ۶ دانشکده با ۲۹ دانشکده وابسته، به‌عنوان چارچوب نمونه‌گیری و به دلیل ویژگی‌هایی به‌عنوان جامعه نمونه انتخاب شد: دانشگاه تهران دانشگاه مادر و قطب علمی کشور است و مرجعیت علمی دارد، تنوع بالای دانشجویان مشغول به تحصیل در دانشگاه تهران نسبتاً بالاست و دانشجویان با خاستگاه متفاوت فرهنگی، قومی، اقلیمی و اجتماعی در این دانشگاه مشغول به تحصیل هستند. دانشگاه تهران بزرگ‌ترین دانشگاه کشور بوده و بیشترین تعداد دانشجو را دارد. دانشگاه تهران تقریباً در بیشتر حوزه‌های علمی (علوم پایه، مهندسی، کشاورزی، علوم انسانی، علوم پزشکی و هنر) دانشجو می‌پذیرد و در این زمینه نسبت به دانشگاه‌های دیگر از مزیت نسبی برخوردار است. دانشگاه تهران در همه مقاطع و رشته‌ها دانشجو دارد در حالی که مثلاً دانشگاه صنعتی شریف و دانشگاه صنعتی امیرکبیر فقط در حوزه فنی و مهندسی مشغول به فعالیت هستند. یا برخی از دانشگاه‌ها مثل دانشگاه الزهراء، دانشگاه امام حسین و امام صادق تک‌جنسیتی هستند.

در مرحله اول، ۱۱ دانشکده به صورت تصادفی از میان دانشکده‌های دانشگاه تهران انتخاب شدند تا تنوع رشته‌های دانشگاهی را پوشش دهند و سوگیری انتخاب را به حداقل برسانند. دانشکده‌های منتخب عبارت‌اند از: علوم اجتماعی، مدیریت دولتی، حکمرانی، فیزیک، الهیات و معارف اسلامی، دامپزشکی، برق و کامپیوتر، تربیت بدنی، دندان پزشکی، معماری و مهندسی علوم زیستی. با توجه به عدم دسترسی به لیست کامل دانشجویان، از روش نمونه‌گیری هدفمند طبقه‌ای استفاده شد. نمونه‌ها بر اساس حوزه علمی (علوم پایه، مهندسی، کشاورزی، علوم انسانی، علوم پزشکی و هنر)، سطح تحصیلات و جنسیت در طبقات مربوطه جایگذاری شدند. حجم نمونه با استفاده از نرم‌افزار G*Power نسخه ۳.۱.۹.۶ و با در نظر گرفتن نسبت F، ۱۱ متغیر پیش‌بین (شامل ۷ زیرمقیاس نظریه عمومی جرم آگنیو و ۴ متغیر همپراش مانند سن، سطح تحصیلات، وضعیت تأهل و جنسیت)، سطح خطای نوع اول ۰.۰۱، توان آزمون ۰.۹۹ و اندازه اثر متوسط ۰.۱۵، معادل ۲۸۷ نفر محاسبه شد. با لحاظ کردن ۳۰ درصد ریزش احتمالی، حجم نمونه نهایی به ۳۷۳ نفر افزایش یافت. برای افزایش اعتبار نمونه‌گیری، پرسشگران در ورودی دانشکده‌های منتخب مستقر شدند و از روش انتخاب مضربی (۳) استفاده کردند. بدین ترتیب، از هر سومین دانشجوی به صورت متوالی (ششم، نهم، دوازدهم و ...) برای شرکت در پژوهش دعوت شد. در صورت عدم تمایل دانشجوی به مشارکت، نفر بعدی جایگزین می‌شد. پرسشنامه‌ها به صورت چاپی در محیطی آرام و بدون استرس توزیع شدند و مشارکت دانشجویان کاملاً داوطلبانه بود. به شرکت‌کنندگان اطمینان داده شد که اطلاعات آن‌ها محرمانه باقی می‌ماند و در هر مرحله می‌توانند از ادامه همکاری انصراف دهند. در مرحله آخر با توزیع ۳۷۸ پرسشنامه و کنارگذاشتن داده‌های مخدوش تعداد ۳۵۸ پرسشنامه برای تحلیل مورد استفاده قرار گرفت.

جدول ۱. خلاصه ویژگی‌های جمعیت شناختی پاسخگویان

گروه	فراوانی	درصد
جنسیت	دختر	۴۶/۶
	پسر	۵۳/۴
سطح تحصیلات	کاردانی	۹/۲
	کارشناسی	۶۳/۸
	کارشناسی ارشد	۲۶/۶
	دکتری	۹/۵
	زیر ۲۰ سال	۱۷/۶
سن	بین ۲۰ تا ۲۵ سال	۵۷/۳
	بین ۲۶ تا ۳۰ سال	۱۶/۵
	بالتر از ۳۰ سال	۸/۷
تاهل	مجرد	۸۶/۰
	متاهل	۱۴/۰

۴۶/۶ درصد از پاسخگویان مورد مطالعه را دانشجویان دختر و ۵۳/۴ درصد را نیز دانشجویان پسر تشکیل دادند. ۱۷/۶ درصد از پاسخگویان مورد مطالعه کمتر از ۲۰ سال، ۵۷/۳ درصد بین ۲۱ تا ۲۵ سال، ۱۶/۵ درصد بین ۲۶ تا ۳۰ سال و ۸/۷ درصد بالاتر از ۳۰ سال هستند. ۹/۲ درصد دارای تحصیلات فوق دیپلم، ۵۶/۱ درصد لیسانس، ۲۱/۵ درصد فوق لیسانس و ۱۳/۱ درصد نیز دارای تحصیلات دکتری هستند. ۸۶ درصد از دانشجویان مجرد و ۱۴ درصد نیز متأهل هستند.

۴-۱. مقیاس‌های مورد استفاده پژوهش

برای ارزیابی عدم صداقت دانشگاهی، از نسخه اصلاح شده پرسشنامه فرانسه^۱ و همکاران (۲۰۱۱) استفاده شد که توسط شکری و عباس‌زاده (۱۳۹۸) به فارسی ترجمه و اعتبار و پایایی آن تأیید گردید. این مقیاس بر اساس طیف لیکرت از هرگز (نمره ۰) تا همیشه (نمره ۴) تنظیم شده است. قلمرو فردی شامل سه زیرمقیاس است: خودکنترلی با پنج گویه (هیرتلینر و تریبر^۲، ۲۰۱۶)، اخلاقیات فردی ضعیف با هفت گویه (ویکستروم و اسونسون^۳، ۲۰۱۰)، و هویت اخلاقی ضعیف با پنج گویه (آکوئینو و رید^۱، ۲۰۰۲).

1. Farnese
2. Hirtenlehner & Treiber
3. Wikström & Svensson

قلمرو همالان با پنج گویه (هیرتلیئر و تریر، ۲۰۱۶؛ کبیری و همکاران، ۲۰۱۹، ۲۰۲۲) سنجیده شد. قلمرو دانشگاهی از طریق سازه دل‌بستگی به دانشگاه با هفت گویه مورد بررسی قرار گرفت. قلمرو خانواده شامل دو سازه «دل‌بستگی به والدین» و «نظارت والدین» است که هر دو با استفاده از گویه‌های ارائه‌شده توسط کبیری و همکاران (۲۰۱۹) اندازه‌گیری شدند. تمامی مقیاس‌ها بر اساس طیف لیکرت از کاملاً مخالف (نمره ۱) تا کاملاً موافق (نمره ۵) تنظیم شده‌اند. نمرات بالاتر در این مقیاس‌ها نشان‌دهنده عملکرد نامناسب قلمروهای زندگی (فردی، همالان، دانشگاهی و خانواده) است.

۲-۴. روایی و پایایی ابزار پژوهش

ضرایب خلاصه‌شده مربوط به روایی و پایایی ابزار پژوهش حاکی از آن است که کلیه شاخص‌های برآمده از تئوری قلمروهای زندگی در سطح مطلوب و قابل قبول گزارش گردیده‌اند.

جدول ۲. خلاصه ضرایب مربوط به روایی و پایایی ابزار پژوهش

انحراف معیار	میانگین	آلفای کرونباخ	پایایی ترکیبی	روایی واگرا AVE > MSV	روایی همگرا	تحلیل عاملی تأییدی		
						پیشینه	کمینه	
۰/۶۲	۰/۹۳	۰/۸۵۷	۰/۸۵۷	۰/۵۰۱ > ۰/۳۲۹	۰/۵۰۱	۰/۷۵	۰/۶۵	عدم صداقت دانشگاهی
۰/۸۱	۲/۶۶	۰/۸۷۳	۰/۸۷۵	۰/۵۰۱ > ۰/۱۶۸	۰/۵۰۱	۰/۷۷	۰/۶۵	اخلاقیات فردی ضعیف
۱/۰۱	۲/۷۴	۰/۹۰۴	۰/۹۰۵	۰/۶۱۵ > ۰/۲۱۹	۰/۶۱۵	۰/۸۹	۰/۶۷	خودکنترلی پایین
۰/۸۶	۲/۶۶	۰/۸۷۱	۰/۸۷۳	۰/۵۷۹ > ۰/۲۱۹	۰/۵۷۹	۰/۸۴	۰/۶۷	هویت اخلاقی پایین
۱/۱۱	۲/۷۰	۰/۹۱۳	۰/۹۱۷	۰/۶۱۲ > ۰/۱۸۳	۰/۶۱۲	۰/۸۶	۰/۶۶	دل‌بستگی ضعیف به والدین
۰/۹۹	۲/۸۰	۰/۸۶۹	۰/۸۷۳	۰/۶۹۶ > ۰/۱۲۶	۰/۶۹۶	۰/۸۷	۰/۸۰	نظارت وضعیف والدین
۰/۸۵	۲/۲۹	۰/۸۹۳	۰/۸۹۴	۰/۶۲۸ > ۰/۱۹۵	۰/۶۲۸	۰/۸۴	۰/۷۴	ارتباط با همالان کجرو
۰/۸۲	۲/۳۰	۰/۹۰۵	۰/۹۰۶	۰/۵۸۰ > ۰/۲۸۰	۰/۵۸۰	۰/۸۸	۰/۶۹	دل‌بستگی ضعیف به دانشگاه

ضرایب برازش مدل اندازه‌گیری: شاخص برازش تطبیقی (CFI): ۰/۹۷۱؛ شاخص توکر لویس (TLI): ۰/۹۶۹؛ ریشه میانگین مربعات خطای برآورد (RMSEA): ۰/۰۲۵؛ کای اسکور بهنجار شده (CMIN/df): ۱/۲۳۱؛ نکته: تحلیل عاملی تأییدی به صورت تحلیل عاملی تأییدی مرتبه اول گزارش گردیده است. روایی واگرا در این پژوهش از برآورد بزرگ‌تر بودن مقدار میانگین واریانس استخراج شده از حداکثر واریانس مشترک^۱ برآورد گردیده است.

1. Aquino & Reed
2. Average Variance Extracted (AVE)

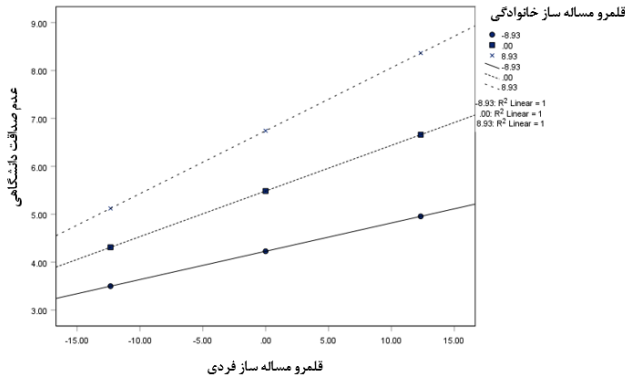

۵. یافته‌ها

برای بررسی روابط تعدیل‌گر در این پژوهش، از افزونه PROCESS در نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۷ استفاده شد. ابتدا متغیرهای مستقل، وابسته و تعدیل‌گر تعریف شدند و مدل مناسب (برای نمونه مدل ۱) برای تحلیل اثرات تعاملی انتخاب شد. پس از اجرای تحلیل، ضرایب رگرسیون غیراستاندارد، سطح معناداری و ضریب تعیین و تغییر ضریب تعیین مدل پایه با ورود متغیر تعدیل‌گر محاسبه شد. برای درک بهتر اثر تعدیل‌گر، آزمون شیب خط رگرسیون در سطوح پایین (یک انحراف معیار پایین‌تر از میانگین)، متوسط (نمره میانگین) و بالا (یک انحراف معیار بالاتر از میانگین) متغیر تعدیل‌گر انجام شد. این مراحل به‌طور کلی امکان بررسی دقیق‌تر نقش تعدیل‌گر در روابط بین متغیرها را فراهم کرد.

همان‌طور که مدل ۱ در جدول شماره (۳) نشان می‌دهد، متغیر «قلمرو مشکل‌آفرین فردی × قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی» بیانگر نقش تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی در رابطه بین قلمرو مسئله‌ساز فردی و عدم صداقت دانشجویی است. به عبارتی دیگر، تأثیر قلمرو مسئله‌ساز فردی × قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی (ضریب تأثیر: ۰/۰۰۴؛ سطح معناداری: ۰/۰۰۸) با وجود کنترل متغیرهای دموگرافیک معنادار بوده و حاکی از اثر قدرتمند قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی در رابطه مطروحه است (تغییر ضریب تعیین: ۰/۰۱۳؛ ضریب آزمون: ۷/۱۱؛ سطح معناداری: ۰/۰۰۸). همچنین، آزمون شیب رگرسیون حاکی از آن است که اثر تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی در سطوح پایین (ضریب آزمون: ۰/۰۵۹؛ سطح معناداری: ۰/۰۲۳) میانه (ضریب آزمون: ۰/۰۹۵؛ سطح معناداری: ۰/۰۰۱) و بالای قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی (ضریب آزمون: ۰/۱۳۱؛ سطح معناداری: ۰/۰۰۱) معنادار است. به این معنا که اگر فرد در قلمرو خانوادگی دچار مشکل باشد، تأثیرگذاری قلمرو فردی بر عدم صداقت دانشجویی معنادارتر خواهد بود و بالعکس. نتایج آزمون شیب رگرسیون در پلات‌های تعاملی نیز نمایش داده شده است.

شکل ۱. پلات اثر تعدیل گر قلمرو مسئله ساز خانوادگی در رابطه بین قلمرو مسئله ساز فردی و عدم صداقت دانشگاهی

جدول ۳. آزمون اثر تعدیل گر در روابط بین قلمروهای مسئله ساز و عدم صداقت دانشگاهی

متغیرهای مستقل و تعدیل گر	مدل ۱	مدل ۲	مدل ۳	مدل ۴	مدل ۵
	ضریب غیراستاندارد	ضریب غیراستاندارد	ضریب غیراستاندارد	ضریب غیراستاندارد	ضریب غیراستاندارد
جنسیت (۰: زن)	۰/۷۴۲*	۰/۸۳۷*	۱/۰۲۹**	۰/۸۲۲*	۰/۹۸۶*
سطح تحصیلات	-۰/۴۷۱*	-۰/۲۹۰	-۰/۶۳۱**	-۰/۵۲۷*	-۰/۴۳۶
سن	۰/۵۵۶*	۰/۵۳۸*	۰/۵۶۱*	۰/۳۳۶*	۰/۴۴۲*
وضعیت تأهل (۰: مجرد)	-۰/۲۸۸	-۰/۲۵۶	-۰/۱۱۶	-۰/۰۹۹	-۰/۰۸۹
قلمرو مسئله ساز فردی	۰/۰۹۵**	۰/۰۸۷**	۰/۰۹۵**		
قلمرو مسئله ساز خانوادگی	۰/۱۴۰**			۰/۱۳۵**	
قلمرو مسئله ساز دانشگاهی		۰/۲۱۴**			۰/۲۲۹**
قلمرو مسئله ساز همالان			۰/۲۸۰**	۰/۲۱۹**	۰/۲۴۷**
قلمرو مسئله ساز فردی * قلمرو مسئله ساز خانوادگی	۰/۰۰۴**				
قلمرو مسئله ساز فردی * دانشگاهی		۰/۰۰۵*			
قلمرو مسئله ساز فردی * همالان			۰/۰۰۱		
قلمرو مسئله ساز همالان * خانوادگی				۰/۰۲۱**	
قلمرو مسئله ساز همالان * دانشگاهی					۰/۰۱۶*
ضریب تعیین	۰/۳۳۲	۰/۳۱۷	۰/۳۰۲	۰/۳۵۷	۰/۳۵۱
تغییر ضریب تعیین	۰/۰۱۳۶	۰/۰۱۰	۰/۰۰۰۱	۰/۰۴۹	۰/۰۱۶۹
ضریب F	۷/۱۱۱	۵/۰۴۲	۰/۱۲۰	۲۶/۸۱۶	۹/۱۳۷
سطح معناداری	۰/۰۰۸	۰/۰۲۵	۰/۷۲۸	۰/۰۰۱	۰/۰۲۷

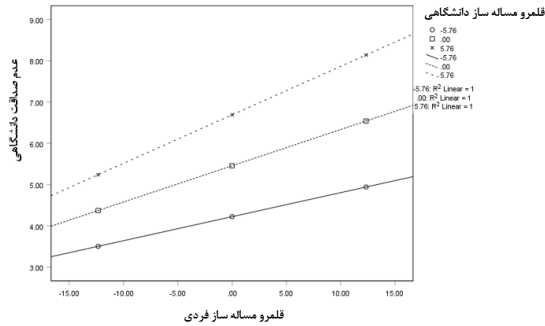
مدل ۵	مدل ۴	مدل ۳	مدل ۲	مدل ۱	متغیرهای مستقل و تعدیل‌گر
ضریب غیراستاندارد	ضریب غیراستاندارد	ضریب غیراستاندارد	ضریب غیراستاندارد	ضریب غیراستاندارد	
					آزمون شیب خط متغیر تعدیل‌گر در سطوح پایین، متوسط و بالا
۰/۱۵۰**	۰/۰۲۴		۰/۰۵۸**	۰/۰۵۹*	سطح پایین (۱ انحراف پایین‌تر از میانگین)
۰/۲۴۷**	۰/۲۱۹**		۰/۰۸۷**	۰/۰۹۵**	سطح میانه (میانگین)
۰/۳۴۳**	۰/۴۱۳**		۰/۱۱۷**	۰/۱۳۱**	سطح بالا (۱ انحراف بالاتر از میانگین)
نکته: * = سطح معناداری ۰/۰۵ و ** سطح معناداری ۰/۰۱					

همان‌طور که در شکل شماره (۱) مشاهده می‌شود، اثر تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی بر رابطه بین قلمرو مسئله‌ساز فردی با عدم صداقت دانشگاهی معنادار است. به عبارتی دیگر، اگر مشکلات فرد در زندگی خانوادگی بالا باشد به احتمال زیاد، با کاهش کیفیت قلمرو فردی، مبادرت به عدم صداقت دانشگاهی محتمل خواهد بود و بالعکس، اگر کیفیت زندگی فرد در قلمرو خانوادگی مناسب باشد، تأثیر مشکلات مطروحه در قلمرو فردی بر مبادرت وی به عدم صداقت دانشگاهی تضعیف خواهد یافت. چرا که کیفیت بالای قلمرو خانوادگی همچون سپر دفاعی از وی محافظت خواهد نمود و احتمال عدم صداقت دانشگاهی کم می‌شود.

بر اساس مدل ۲ در جدول شماره (۳)، متغیر «قلمرو مشکل‌آفرین فردی × قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی بیانگر» نقش تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی در رابطه بین قلمرو مسئله‌ساز فردی و عدم صداقت دانشگاهی است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، تأثیر قلمرو مسئله‌ساز فردی × قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی (ضریب تأثیر: ۰/۰۰۵؛ سطح معناداری: ۰/۰۲۵) با وجود کنترل متغیرهای دموگرافیک معنادار بوده و حاکی از اثر قدرتمند قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی در رابطه مطروحه است (تغییر ضریب تعیین: ۰/۰۱۰؛ ضریب آزمون: ۷/۰۴؛ سطح معناداری: ۰/۰۲۵). آزمون شیب رگرسیون حاکی از آن است که اثر تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی در سطوح پایین (ضریب آزمون: ۰/۰۵۸؛ سطح معناداری: ۰/۰۰۲) میانه (ضریب آزمون: ۰/۰۸۷؛ سطح معناداری: ۰/۰۰۱) و بالای قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی (ضریب آزمون: ۰/۱۱۷؛ سطح

معناداری: ۰/۰۰۱) معنادار است. به این معنا که اگر فرد در قلمرو دانشگاهی دچار مشکل باشد، تاثیرگذاری قلمرو فردی بر عدم صداقت دانشگاهی معنادارتر خواهد بود و بالعکس. نتایج آزمون شیب رگرسیون در پلات‌های تعاملی نیز نمایش داده شده است.

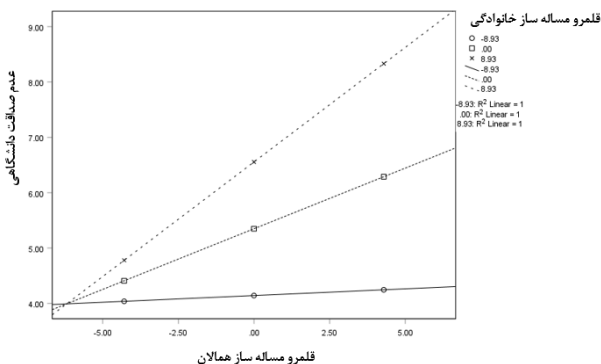

شکل ۲. پلات اثر تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی در رابطه بین قلمرو مسئله‌ساز فردی و عدم صداقت دانشگاهی

همان‌طور که در شکل شماره (۲) مشاهده می‌شود، اثر تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی بر رابطه بین قلمرو مسئله‌ساز فردی با عدم صداقت دانشگاهی معنادار است. به عبارتی دیگر، اگر مشکلات فرد در زندگی دانشگاهی بالا باشد به احتمال زیاد، با کاهش کیفیت قلمرو فردی، مبادرت به عدم صداقت دانشگاهی محتمل خواهد بود؛ و بالعکس، اگر کیفیت زندگی فرد در قلمرو دانشگاهی مناسب باشد، تأثیر مشکلات مطروحه در قلمرو فردی بر مبادرت وی به عدم صداقت دانشگاهی تضعیف خواهد یافت. چرا که کیفیت بالای قلمرو دانشگاهی همچون سپر دفاعی از وی محافظت خواهد نمود و احتمال عدم صداقت دانشگاهی کم می‌شود.

در مدل ۳ در جدول شماره (۲)، متغیر «قلمرو مشکل آفرین فردی × قلمرو مسئله‌ساز همالان» بیانگر نقش تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز همالان در رابطه بین قلمرو مسئله‌ساز فردی و عدم صداقت دانشگاهی است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، تأثیر قلمرو مسئله‌ساز فردی × قلمرو مسئله‌ساز همالان (ضریب تأثیر: ۰/۰۰۱؛ سطح معناداری: ۰/۷۲۸) با وجود کنترل متغیرهای دموگرافیک معنادار نیست (تغییر ضریب تعیین: ۰/۰۰۰۱؛ ضریب آزمون: ۰/۱۲۰؛ سطح معناداری: ۰/۷۲۸).

در مدل ۴ در جدول شماره (۳)، متغیر «قلمرو مشکل آفرین همالان × قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی» بیانگر نقش تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی در رابطه بین قلمرو مسئله‌ساز همالان و عدم صداقت دانشگاهی است. تأثیر قلمرو مسئله‌ساز همالان × قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی (ضریب تأثیر: ۰/۰۲۱؛ سطح معناداری: ۰/۰۰۱) با وجود کنترل متغیرهای دموگرافیک معنادار بوده و حاکی از اثر قدرتمند قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی در رابطه مطروحه است (تغییر ضریب تعیین: ۰/۰۲۱؛ ضریب آزمون: ۲۶/۲۸۱؛ سطح معناداری: ۰/۰۰۱). همچنین، آزمون شیب رگرسیون حاکی از آن است که اثر تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی در سطوح میانه (ضریب آزمون: ۰/۲۱۹؛ سطح معناداری: ۰/۰۰۱) و بالای قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی (ضریب آزمون: ۰/۴۱۳؛ سطح معناداری: ۰/۰۰۱) معنادار است. به این معنا که اگر فرد در قلمرو خانوادگی دچار مشکل باشد، تأثیرگذاری قلمرو همالان بر عدم صداقت دانشگاهی معنادارتر خواهد بود و بالعکس. نتایج آزمون شیب رگرسیون در پلات‌های تعاملی نیز نمایش داده شده است.

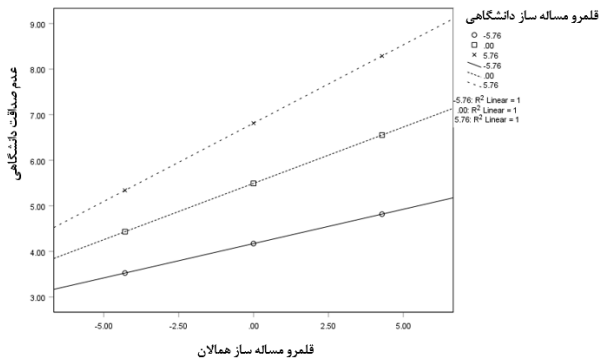

شکل ۳. پلات اثر تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی در رابطه بین قلمرو مسئله‌ساز همالان و عدم صداقت دانشگاهی

همان‌طور که در شکل شماره (۳) مشاهده می‌شود، اثر تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی بر رابطه بین قلمرو مسئله‌ساز همالان با عدم صداقت دانشگاهی معنادار است. به عبارتی دیگر، اگر مشکلات فرد در زندگی خانوادگی بالا باشد به احتمال زیاد، با کاهش کیفیت قلمرو همالان، مبادرت به عدم صداقت دانشگاهی محتمل خواهد بود و بالعکس، اگر کیفیت زندگی فرد در قلمرو خانوادگی مناسب باشد، تأثیر مشکلات

مطرحه در قلمرو همالان بر مبادرت وی به عدم صداقت دانشگاهی تضعیف خواهد یافت. چرا که کیفیت بالای قلمرو خانوادگی همچون سپر دفاعی از وی محافظت خواهد نمود و احتمال عدم صداقت دانشگاهی کم می‌گردد.

در مدل ۵ در جدول (۳)، متغیر «قلمرو مشکل آفرین همالان × قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی» بیانگر نقش تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی در رابطه بین قلمرو مسئله‌ساز همالان و عدم صداقت دانشگاهی است. تأثیر قلمرو مسئله‌ساز همالان × قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی (ضریب تأثیر: ۰/۰۱۶؛ سطح معناداری: ۰/۰۲۷) با وجود کنترل متغیرهای دموگرافیک معنادار بوده و حاکی از اثر قدرتمند قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی در رابطه مطرحه است (تغییر ضریب تعیین: ۰/۰۱۶؛ ضریب آزمون: ۹/۱۳۷؛ سطح معناداری: ۰/۰۲۷). همچنین، آزمون شیب رگرسیون حاکی از آن است که اثر تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی در سطوح پایین (ضریب آزمون: ۰/۱۵۰؛ سطح معناداری: ۰/۰۰۷) میانه (ضریب آزمون: ۰/۲۴۷؛ سطح معناداری: ۰/۰۰۱) و بالای قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی (ضریب آزمون: ۰/۳۴۳؛ سطح معناداری: ۰/۰۰۱) معنادار است. به این معنا که اگر فرد در قلمرو دانشگاهی دچار مشکل باشد، تاثیرگذاری قلمرو همالان بر عدم صداقت دانشگاهی معنادارتر خواهد بود و بالعکس. نتایج آزمون شیب رگرسیون در پلات‌های تعاملی نیز نمایش داده شده است.

شکل ۴. پلات اثر تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی در رابطه بین قلمرو مسئله‌ساز همالان و عدم صداقت دانشگاهی

براساس شکل شماره (۴)، اثر تعدیل‌گر قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی بر رابطه بین قلمرو مسئله‌ساز همالان با عدم صداقت دانشگاهی معنادار است. به عبارتی دیگر، اگر مشکلات فرد در زندگی دانشگاهی بالا باشد به احتمال زیاد، با کاهش کیفیت قلمرو همالان، مبادرت به عدم صداقت دانشگاهی محتمل خواهد بود و بالعکس، اگر کیفیت زندگی فرد در قلمرو دانشگاهی مناسب باشد، تأثیر مشکلات مطروحه در قلمرو همالان بر مبادرت وی به عدم صداقت دانشگاهی تضعیف خواهد یافت. چرا که کیفیت بالای قلمرو دانشگاهی همچون سپر دفاعی از وی محافظت خواهد نمود و احتمال عدم صداقت دانشگاهی کم می‌شود.

۶. بحث و نتیجه‌گیری

نگاهی کلی به نتایج گواه این مدعاست که حوزه‌های چهارگانه زندگی، اعم از فردی، خانوادگی، همالان و دانشگاه، در مسیر تاثیرگذاری بر رفتار فردی (عدم صداقت دانشگاهی) با هم تعامل دارند. این مطالعه با به‌کارگیری این چارچوب نظری برای عدم صداقت آکادمیک، نه تنها پشتیبانی تجربی از نظریه اگنیو ارائه نمود (علی‌وردی‌نیا و همکاران، ۱۴۰۲؛ فعلی و همکاران، ۱۴۰۱؛ قاسم‌زاده و همکاران، ۱۳۹۸؛ گالانت و پانی، ۲۰۲۴؛ لادرا کستاندا و همکاران، ۲۰۲۳؛ چنگ و همکاران، ۲۰۲۳؛ بلاچینو و همکاران، ۲۰۲۲؛ ناگی و گروز، ۲۰۲۱؛ هندی و همکاران، ۲۰۲۱؛ لی و همکاران، ۲۰۲۰؛ ژانگ و همکاران، ۲۰۱۲؛ کوکران، ۲۰۱۷)، بلکه کاربرد آن را در زمینه سوءرفتار دانشگاهی نیز گسترش می‌دهد.

یافته‌های این پژوهش نشان داد که قلمرو مسئله‌ساز خانوادگی به‌عنوان یک عامل تعدیل‌گر معنادار، رابطه بین قلمرو فردی و عدم صداقت دانشگاهی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به‌طور مشخص، زمانی که مشکلات خانوادگی افزایش می‌یابد، کاهش کیفیت قلمرو فردی (مانند خودکنترلی پایین یا هویت اخلاقی ضعیف) احتمال وقوع رفتارهای ناصادقانه دانشگاهی را به‌طور قابل‌توجهی افزایش می‌دهد. این یافته حاکی از آن است که مشکلات خانوادگی می‌توانند به‌عنوان یک عامل تشدیدکننده عمل کرده و تأثیر منفی

قلمرو فردی بر عدم صداقت دانشگاهی را تقویت کنند. در مقابل، کیفیت مطلوب زندگی خانوادگی به‌عنوان یک سپر دفاعی عمل می‌کند و از فرد در برابر تأثیرات منفی مشکلات فردی محافظت می‌نماید. در چنین شرایطی، حمایت و ثبات خانوادگی به دانشجویان کمک می‌کند تا در مواجهه با چالش‌های فردی، رفتارهای اخلاقی و صادقانه‌تری از خود نشان دهند و احتمال عدم صداقت دانشگاهی کاهش یابد. یافته‌های این تحقیق با پژوهش کوکران (۲۰۱۷)، که نشان داد قلمرو خانوادگی یکی از پیش‌بین‌های مهم عدم صداقت دانشگاهی است، همسو است. همچنین، تعامل قلمرو خانوادگی و فردی و نقش آن بر بروز رفتارهای انحرافی در این تحقیق با نتایج پژوهش ژانگ و همکاران (۲۰۱۲) که نشان دادند مشکلات خانوادگی زمینه را برای ارتباط با همالان کجرو و متعاقب آن مبادرت به رفتارهای انحرافی مساعد می‌کند، هم‌راستا است.

بر اساس نظریه عمومی جرم آگنیو (۲۰۰۵)، رفتارهای انحرافی مانند عدم صداقت دانشگاهی نتیجه تعامل پیچیده بین عوامل فردی و محیطی هستند. در این پژوهش، تعامل بین قلمرو مسئله‌ساز فردی و قلمرو مسئله‌ساز دانشگاهی به‌عنوان یک عامل کلیدی در تبیین عدم صداقت دانشگاهی شناسایی شد. زمانی که دانشجویان در قلمرو فردی با مشکلاتی مانند خودکنترلی پایین، هویت اخلاقی ضعیف یا ناتوانی در تنظیم هیجانات مواجه می‌شوند، احتمال گرایش به رفتارهای ناصادقانه افزایش می‌یابد. با این حال، این تأثیر در حضور مشکلات محیطی در قلمرو دانشگاهی (مانند دلبستگی ضعیف به دانشگاه، تجربه تبعیض یا کیفیت پایین زندگی دانشگاهی) تشدید می‌شود. چنین یافته‌ای با نتایج هنری و همکاران (۲۰۲۱)، که نشان دادند مشکلات تحصیلی نقشی تعیین‌کننده در تقلب دانشگاهی دارند، همسو است. همچنین در پژوهش اروک و همکاران (۲۰۲۳) نیز هم‌راستا با نتایج این تحقیق مشخص شد که فشار همالان یکی از عوامل معنادار در بروز عدم صداقت دانشگاهی است. به عبارت دیگر، مشکلات دانشگاهی به‌عنوان یک عامل فشار عمل کرده و توانایی فرد برای مقابله با چالش‌های فردی را کاهش می‌دهند. این شرایط منجر به افزایش استرس، ناامیدی و احساس بی‌عدالتی می‌شود که در نهایت دانشجویان را به سمت رفتارهای ناصادقانه مانند تقلب

یا سرقت ادبی سوق می‌دهد. از سوی دیگر، اگر قلمرو دانشگاهی از کیفیت مطلوبی برخوردار باشد، می‌تواند به‌عنوان یک سپر محافظتی عمل کرده و تأثیر منفی مشکلات فردی را کاهش دهد. در چنین شرایطی، حمایت‌های محیطی و روابط مثبت با اساتید و هم‌سالان به دانشجویان کمک می‌کند تا در مواجهه با چالش‌های فردی، رفتارهای اخلاقی و صادقانه‌تری از خود نشان دهند.

مطابق با یافته‌های این تحقیق، زمانی که دانشجویان در قلمرو خانوادگی با مشکلاتی مانند فقدان حمایت عاطفی، تعارضات خانوادگی یا نظارت ناکافی والدین مواجه می‌شوند، این شرایط می‌تواند به احساس انزوا، استرس و ناامنی عاطفی منجر شود. در چنین وضعیتی، دانشجویان برای جبران این کمبودها و کاهش فشارهای روانی، بیشتر تحت تأثیر هم‌سالان خود قرار می‌گیرند. اگر این هم‌سالان درگیر رفتارهای ناصادقانه باشند، دانشجویان نیز به‌راحتی تحت تأثیر قرار گرفته و رفتارهایی مانند تقلب یا سرقت ادبی را به‌عنوان راه‌حلی برای مقابله با مشکلات خود انتخاب می‌کنند. از سوی دیگر، مشکلات خانوادگی می‌توانند توانایی فرد برای مقاومت در برابر فشارهای اجتماعی را کاهش دهند. دانشجویانی که در محیط خانوادگی خود احساس امنیت و حمایت نمی‌کنند، ممکن است به‌راحتی هنجارهای اخلاقی را نادیده گرفته و برای دستیابی به موفقیت تحصیلی به رفتارهای ناصادقانه روی آورند. در مقابل، اگر قلمرو خانوادگی از کیفیت مطلوبی برخوردار باشد، می‌تواند به‌عنوان یک سپر محافظتی عمل کرده و تأثیر منفی هم‌سالان کجرو را کاهش دهد. حمایت عاطفی و نظارت مناسب والدین به دانشجویان کمک می‌کند تا در مواجهه با فشارهای اجتماعی، رفتارهای اخلاقی و صادقانه‌تری از خود نشان دهند.

در آخر، زمانی که دانشجویان در قلمرو دانشگاهی با مشکلاتی مانند دلبستگی ضعیف به دانشگاه، تجربه تبعیض یا کیفیت پایین زندگی دانشگاهی مواجه می‌شوند، این شرایط می‌تواند به احساس بی‌تعلقی، ناامیدی و استرس منجر شود. در چنین وضعیتی، دانشجویان برای جبران این احساسات منفی و کاهش فشارهای روانی، بیشتر تحت تأثیر هم‌سالان خود قرار می‌گیرند. اگر این هم‌سالان درگیر رفتارهای ناصادقانه

باشند، دانشجویان نیز به راحتی تحت تأثیر قرار گرفته و رفتارهایی مانند تقلب یا سرقت ادبی را به عنوان راه حلی برای مقابله با مشکلات خود انتخاب می کنند. از سوی دیگر، مشکلات دانشگاهی می توانند توانایی فرد برای مقاومت در برابر فشارهای اجتماعی را کاهش دهند. دانشجویانی که در محیط دانشگاهی خود احساس تعلق و حمایت نمی کنند، ممکن است به راحتی هنجارهای اخلاقی را نادیده گرفته و برای دستیابی به موفقیت تحصیلی به رفتارهای ناصادقانه روی آورند. در مقابل، اگر قلمرو دانشگاهی از کیفیت مطلوبی برخوردار باشد، می تواند به عنوان یک سپر محافظتی عمل کرده و تأثیر منفی هم سالان کجرو را کاهش دهد. حمایت های محیطی و روابط مثبت با اساتید و هم سالان به دانشجویان کمک می کند تا در مواجهه با فشارهای اجتماعی، رفتارهای اخلاقی و صادقانه تری از خود نشان دهند.

۶-۱. مداخلات سیاستی معطوف به کاهش عدم صداقت دانشگاهی

برای کاهش عدم صداقت دانشگاهی و برجسته کردن تعاملات مختلف قلمروهای مسئله ساز زندگی، طراحی مداخلات سیاستی چندوجهی و جامع ضروری است. ابتدا، باید بر تقویت قلمرو فردی و خانوادگی تمرکز کرد. برنامه های آموزشی و مشاوره ای می توانند به دانشجویان کمک کنند تا مهارت های خودکنترلی، هویت اخلاقی و توانایی تنظیم هیجانات خود را بهبود بخشند. این برنامه ها می توانند شامل کارگاه های آموزشی، جلسات مشاوره فردی و گروهی، و ارائه منابع آنلاین برای تقویت مهارت های زندگی باشند. همچنین، حمایت از خانواده ها از طریق برنامه های آموزشی والدین و خدمات مشاوره خانواده می تواند به بهبود روابط خانوادگی و کاهش تعارضات کمک کند. برنامه های آموزشی مبتنی بر سواد رسانه ای نیز می تواند به تصمیم گیری آگاهانه تر دانشجویان در مورد رفتارهای اجتماعی کمک کند. از این رو، برنامه های آموزشی که دانشجویان و خانواده های آنان را پوشش می دهد، می تواند با ارتقای سواد رسانه ای و مهارت های تفکر انتقادی، به آنها کمک کند تا در برابر رفتارهای غیراخلاقی مقاومت بیشتری نشان دهند (حسینی و همکاران، ۲۰۲۵). این اقدامات نه تنها مشکلات فردی و خانوادگی را کاهش می دهند، بلکه به عنوان یک سپر محافظتی در برابر تأثیرات منفی

قلمروهای دیگر عمل می‌کنند. در مرحله بعد، باید به بهبود قلمرو دانشگاهی و روابط هم‌سالان توجه ویژه‌ای داشت. دانشگاه‌ها می‌توانند با ایجاد محیطی حمایتی و فراگیر، احساس تعلق و دلبستگی دانشجویان را افزایش دهند. این امر می‌تواند از طریق تقویت روابط مثبت بین دانشجویان و اساتید، ارائه خدمات پشتیبانی روان‌شناختی و تحصیلی، و ایجاد فرصت‌های مشارکت در فعالیت‌های فوق‌برنامه و اجتماعی محقق شود. همچنین، برنامه‌های پیشگیرانه‌ای که بر کاهش تأثیر هم‌سالان کجرو متمرکز هستند، مانند ایجاد گروه‌های حمایتی دانشجویی و ترویج فرهنگ صداقت و اخلاق‌مداری، می‌توانند به کاهش رفتارهای ناصادقانه کمک کنند. این مداخلات سیاستی، با توجه هم‌زمان به تعاملات بین قلمروهای مختلف زندگی، می‌توانند به‌طور مؤثری از عدم صداقت دانشگاهی پیشگیری کرده و محیط‌های آموزشی سالم‌تر و اخلاق‌محورتری ایجاد کنند.

۶-۲. محدودیت‌ها و پیشنهاد‌های پژوهشی برای محققان آتی

برای غلبه بر محدودیت‌های مرتبط با نمونه‌گیری خوشه‌ای و بهبود بازنمایی جامعه آماری، پیشنهاد می‌شود مطالعات آینده از رویکرد نمونه‌گیری چندنهادی استفاده کنند. این روش با دربرگرفتن دانشگاه‌های مختلف، امکان بررسی طیف گسترده‌ای از محیط‌های دانشگاهی، ویژگی‌های جمعیت‌شناختی دانشجویان و تأثیرات فرهنگی را فراهم می‌کند. چنین رویکردی نه تنها تعمیم‌پذیری یافته‌ها را افزایش می‌دهد، بلکه درک عمیق‌تری از تأثیر بافت‌های نهادی و فرهنگی بر عدم صداقت دانشگاهی ارائه می‌دهد. علاوه بر این، استفاده از نمونه‌های بزرگ‌تر امکان تحلیل روابط پیچیده‌تر بین متغیرها را فراهم می‌کند. برای کاهش سوگیری‌های ناشی از داده‌های خودگزارش‌دهی، پیشنهاد می‌شود تحقیقات آینده از روش‌های مثلث‌بندی داده‌ها استفاده کنند. ترکیب پرسشنامه‌های خودگزارشی با داده‌های عینی مانند گزارش‌های نرم‌افزاری کشف سرقت علمی یا سوابق انضباطی دانشگاهی می‌تواند ارزیابی دقیق‌تری از رفتارهای ناصادقانه دانشجویان ارائه دهد. همچنین، به‌کارگیری روش‌های کیفی مانند مصاحبه‌های عمیق یا گروه‌های متمرکز می‌تواند بینش ارزشمندی درباره انگیزه‌ها و توجیحات دانشجویان برای

تقلب فراهم کند. این روش‌ها مکمل یافته‌های کمی بوده و شکاف‌های احتمالی در داده‌های خودگزارشی را پر می‌کنند. با توجه به ماهیت مقطعی مطالعه حاضر، پیشنهاد می‌شود تحقیقات آینده از طرح‌های طولی استفاده کنند تا دانشجویان را در طول زمان پیگیری نمایند. این رویکرد امکان بررسی تأثیر تغییرات در شرایط فردی، پویایی‌های خانوادگی، روابط هم‌سالان و فشارهای تحصیلی بر عدم صداقت دانشگاهی را فراهم می‌کند. مطالعات طولی نه تنها روابط علی را بهتر آشکار می‌سازند، بلکه تصویر جامع‌تری از عوامل مؤثر بر رفتارهای ناصادقانه ارائه می‌دهند. علاوه بر این، برای درک بهتر پیچیدگی‌های حوزه‌های فردی و خانوادگی، تحقیقات آینده باید به بررسی عوامل روانی-اجتماعی مانند اضطراب، افسردگی یا استرس‌های مالی بپردازند که ممکن است رابطه بین این حوزه‌ها و عدم صداقت دانشگاهی را تعدیل کنند. چنین مطالعاتی می‌توانند به طراحی مداخلات هدفمندتر و مؤثرتر برای کاهش رفتارهای ناصادقانه کمک کرده و به علل ریشه‌ای این پدیده بپردازند.

۷. حامی مالی

هزینه‌های مطالعه توسط نویسنده مقاله تأمین شد.

۸. تعارض منافع

بنابر اظهار نویسنده مقاله حاضر فاقد هرگونه تعارض منافع بوده است.

افضلی، افشین؛ قشمی، سیدمحمدامین؛ هندی ورکانه، علی (۱۳۹۹). تدوین مدل پیش‌بینی گرایش به تقلب در دانشجویان بر اساس متغیرهای تحصیلی. فصلنامه روان‌شناسی تربیتی، ۱۶(۵۶)، ۷۵-۹۶.

<https://doi.org/10.22054/jep.2020.31112.2261>

آزادی، مریم؛ آذری، غلامرضا؛ و ایرجی، مریم. (۱۴۰۳). تحلیل گفتمان انتقادی عامل فریبکاری تحصیلی در دانش‌آموزان دختر دوره متوسطه دوم. فصلنامه مطالعات میان‌رشته‌ای در علوم انسانی، ۱۶(۴)، ۱۷۱-۱۳۳.

<https://doi.org/10.22035/isih.2024.5186.4951>

آهنچیان، محمدرضا؛ حسینی، مجتبی؛ هاشمی، فروزان سادات؛ و طاطاری، یونس (۱۴۰۱). پدیدارشناسی تقلب در امتحانات: تجارب زیسته دانشجویان کارشناسی ارشد دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه فردوسی مشهد. فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، ۲۲(۲)، ۱-۲۴.

حجازی، رضوان؛ رجب‌دردی، حسین؛ بردبار، مجتبی (۱۳۹۹). شناسایی عوامل مؤثر بر تمایل به تقلب در مدرسان حسابداری با تأکید بر نظریه مثلث تقلب. پیشرفت‌های حسابداری، ۱۲(۲)، ۱۳۳-۱۵۸.

<https://doi.org/10.22099/jaa.2021.35202.1935>

خلفی، شهلا؛ جوادی‌یگانه، محمدرضا؛ و نوابخش، مهرداد (۱۳۹۵). بررسی انطباق نظری و رفتاری در هنجارهای اخلاق علمی دانشجویان. فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران، ۹(۳)، ۳۱-۵۵.

<https://doi.org/10.22035/ijcr.2016.320>

صادقی، عباس؛ افقی، نادر؛ بنا پورحمیدی، محمدحسن؛ امامی، فاطمه (۱۳۹۶). بررسی عوامل مرتبط با اقدام به تقلب در بین دانشجویان مؤسسه‌های آموزش عالی شهرستان رشت. پژوهش‌های راهبردی مسائل اجتماعی، ۶(۴)، ۳۵-۵۲. <https://doi.org/10.22108/ssoss.2017.85520.0>

عبدالله، عبدالمطلب؛ مختاری، سمیه؛ نوائی، فرهاد (۱۴۰۱). بررسی زمینه‌های تقلب علمی در دانشجویان و ارائه راهکارهای بازدارنده. تعامل انسان و اطلاعات، ۹(۴)، ۱-۲۵.

علیخواه، فردین؛ بولاغی، مهدی؛ یاقوتی، هدا (۱۳۹۳). تقلب در امتحان؛ نگاهی از درون؛ مطالعه‌ای در بین دانشجویان دانشگاه گیلان. راهبرد فرهنگ، ۷(۲۷)، ۱۶۱-۱۸۸.

علی‌وردی‌نیا، اکبر؛ ماجدی، عاطفه؛ عمرانی، سجاد (۱۴۰۲). بررسی جامعه‌شناختی تقلب دانشجویان در میان دانشجویان. پژوهش‌های راهبردی مسائل اجتماعی، ۱۲(۲)، ۱۰۱-۱۰۸.

<https://doi.org/10.22108/srsp.2023.138091.1913>

علی‌وردی‌نیا، علی‌اکبر؛ جان‌علیزاده، حیدر؛ عمرانی‌دهکهن، سجاد (۱۳۹۴). بررسی نقش یادگیری اجتماعی در تقلب دانشجویان. مسائل اجتماعی ایران، ۶(۲)، ۱۰۳-۱۱۰. <http://dx.doi.org/10.18869/acadpub.jspi.6.2.71>

علی‌وردی‌نیا، علی‌اکبر؛ صالح‌نژاد، صالح (۱۳۹۲). بررسی عوامل مؤثر در اقدام به تقلب دانشجویان. اخلاق در علوم و فناوری، ۸(۱)، ۸۵-۹۳.

فعلی، سعید؛ صفروپور، سعید؛ رسولی آذر، سلیمان (۱۴۰۱). عوامل مؤثر بر تقلب دانشجویان در آزمونهای دانشگاهی. فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی در آموزش عالی، ۲۰(۱)، ۵۷-۷۷.

قاراخانی، معصومه و میرزایی، سیدآیت‌الله (۱۳۹۵). عوامل مؤثر بر ناراستی‌های دانشگاهی در فضای آموزش علوم اجتماعی مطالعه موردی دانشگاه‌های دولتی تهران. فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران، ۹(۲)، ۲۹-۴۸. <https://doi.org/10.22035/ijcr.2016.306>

قاسم‌زاده، رابعه‌سادات؛ خامسان، احمد؛ راستگومقدم، میترا (۱۳۹۸). نقش ادراک‌شده استاد در اخلاق دانشگاهی و جلوگیری از تقلب از دیدگاه دانشجویان. اخلاق در علوم و فناوری، ۱۴(۴)، ۱۴-۲۲.

کاظمی، عباس؛ اصغری، زهرا (۱۳۹۸). نگاهی به پدیده پایان‌نامه‌نویسی در ایران: سیاست‌گذاری‌ها و زمینه‌های امکان. پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، ۲۵(۴)، ۱-۲۲.

کاظمیان، علی (۱۳۹۶). تقلب علمی در انجام پروژه دانشگاهی؛ مطالعه‌ای در میان دانشجویان سال ششم دانشکده دندانپزشکی مشهد. مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد، ۴۱(۲)، ۱۳۹-۱۴۶. <https://doi.org/10.22038/jmnds.2017.8812>

کیانی طالقانی، ناهید؛ زین‌آبادی، حسن‌رضا (۱۳۹۹). پیامدهای تقلب علمی پژوهشگران ایرانی در پایگاه‌های علمی بین‌المللی: تحلیل یک مطالعه کیفی. سیاست علم و فناوری، ۱۳(۲)، ۲-۱۲. <https://doi.org/10.22034/jstp.2020.12.2.1175>

ماهر، زهرا (۱۴۰۲). تحلیل جامعه‌شناختی اخلاق و هویت دانشگاهی در دوران کرونا؛ یک مطالعه ترکیبی. فصلنامه مطالعات دانشگاه، ۱۲(۱)، ۱۲۵-۱۴۷. <https://doi.org/10.22035/jous.2024.5071.1046>

مخبر دزفولی، حامد؛ قورچیان، نادرقلی و محمدخانی، کامران (۱۴۰۳). نقش دانشگاه در شکل‌دهی به منش دانشجویان؛ طراحی مدلی برای توسعه نگرش‌های توانمندساز شخصیتی، اجتماعی و اخلاقی. فصلنامه مطالعات میان‌رشته‌ای در علوم انسانی، ۱۶(۲)، ۳۵-۶۷. <https://doi.org/10.22035/isih.2024.4959.4821>

Agnew, R. (2005). *Why do criminals offend? A general theory of crime and delinquency*. Los Angeles, CA: Roxbury.

Ampuni, S., Kautsari, N., Maharani, M., Kuswardani, S., & Buwono, S. B. S. (2020). Academic dishonesty in Indonesian college students: An investigation from a moral psychology perspective. *Journal of Academic Ethics*, 18(4), 395-417. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10805-019-09352-2>

Anitha, P., & Sundaram, S. (2021). Prevalence, types and reasons for academic dishonesty among college students. *Journal of Studies in Social Sciences and Humanities*, 7(1), 1-14.

Aquino, K., & Reed II, A. (2002). The self-importance of moral identity. *Journal of personality and social psychology*, 83(6), 1423. <https://doi.org/10.1037/0022->

- Arsalani, A., Sakhaei, S., & Zamani, M. (2022). ICT for children: The continuous need for media literacy. *Socio-Spatial Studies*, 6(1), 1-11. <https://doi.org/10.22034/soc.2022.211944>
- Awosoga, O., Nord, C.M., Varsanyi, S. *et al.* Student and faculty perceptions of, and experiences with, academic dishonesty at a medium-sized Canadian university. *Int J Educ Integr* 17, 24 (2021). <https://doi.org/10.1007/s40979-021-00090-w>
- Bacon, A. M., McDaid, C., Williams, N., & Corr, P. J. (2020). What motivates academic dishonesty in students? A reinforcement sensitivity theory explanation. *British Journal of Educational Psychology*, 90(1), 152-166. <https://doi.org/10.1111/bjep.12269>
- Baran, L., & Jonason, P. K. (2020). Academic dishonesty among university students: The roles of the psychopathy, motivation, and self-efficacy. *Plos one*, 15(8), e0238141. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0238141>
- Bashir, H., & Singh, K. (2018). The investigation of the relationship between anomie and academic dishonesty of college students. *IAHRW International Journal of Social Sciences Review*, 6(1), 05-08.
- Baskin-Sommers, A. R., Baskin, D. R., Sommers, I., Casados, A. T., Crossman, M. K., & Javdani, S. (2016). The impact of psychopathology, race, and environmental context on violent offending in a male adolescent sample. *Personality Disorders: Theory, Research, and Treatment*, 7(4), 354-362. <https://doi.org/10.1037/per0000168>
- Bayaa Martin Saana, S. B., Ablordeppey, E., Mensah, N. J., & Karikari, T. K. (2016). Academic dishonesty in higher education: Students' perceptions and involvement in an African institution. *BMC Research Notes*, 9, 1-13. <https://doi.org/10.1186/s13104-016-2044-0>
- Błachnio, A., Cudo, A., Kot, P., Torój, M., Opong Asante, K., Enea, V., Ben-Ezra, M., Caci, B., Dominguez-Lara, S. A., Kugbey, N., Malik, S., Servidio, R., Tipandjan, A., & Wright, M. F. (2022). Cultural and psychological variables predicting academic dishonesty: A cross-sectional study in nine countries. *Ethics & Behavior*, 32(1), 44-89. <https://doi.org/10.1080/10508422.2021.1910826>
- Bolin, A. U. (2004). Self-control, perceived opportunity, and attitudes as predictors of academic dishonesty. *The Journal of Psychology: Interdisciplinary and Applied*, 138(2), 101-114. <https://doi.org/10.3200/JRLP.138.2.101-114>
- Brimble, M., & Stevenson-Clarke, P. (2005). Perceptions of the prevalence and seriousness of academic dishonesty in Australian universities. *The Australian Educational Researcher*, 32(3), 19-44. <http://dx.doi.org/10.1007/BF03216825>
- Caruana, A., Ramaseshan, B., & Ewing, M. T. (2000). The effect of anomie on academic dishonesty among university students. *International Journal of Educational*

Management, 14(1), 23-30. <http://dx.doi.org/10.1108/09513540010310378>

Cassidy, C. (Jan. 16, 2023). Lecturer detects bot-use in one fifth of assessments as concerns mount over AI in exams. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/australia-news/2023/jan/17/lecturer-detects-bot-use-in-one-fifth-of-assessments-as-concerns-mount-over-ai-in-exams>

Cheng, Y. C., Ho, W. S., Chang, S. H., Yao, K. C., & Lo, C. C. (2023). A structural equation model for cyber academic dishonesty in higher education: Evidence from Taiwan. *Accountability in Research*, 1-27. <http://dx.doi.org/10.1080/08989621.2023.2293955>

Choi, J., & Krus, N. E. (2019). The Effects of Life Domains on Cyberbullying and Bullying: Testing the Generalizability of Agnew's Integrated General Theory. *Crime and Delinquency*, 65(6), 772-800. <http://dx.doi.org/10.1177/0011128718814860>

Clare, J. (2023). Removing the 'Opportunity' for Academic Misconduct: A Criminology-Based Framework for Preventing Academic Integrity Problems. In *Academic Integrity in the Social Sciences: Perspectives on Pedagogy and Practice* (pp. 17-33). Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-031-43292-7_2

Clare, J., Walker, S., & Hobson, J. (2017). Can we detect contract cheating using existing assessment data? Applying crime prevention theory to an academic integrity issue. *International Journal for Educational Integrity*, 13, 1-15. <https://doi.org/10.1007/s40979-017-0015-4>

Cochran, J. K. (2015). Morality, rationality and academic dishonesty: A partial test of situational action theory. *International Journal of Criminology and Sociology*, 4, 192-199. <http://dx.doi.org/10.6000/1929-4409.2015.04.19>

Cochran, J. K. (2017). The effects of life domains, constraints, and motivations on academic dishonesty: A partial test and extension of Agnew's general theory. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*, 61(11), 1288-1308.

Cotton, D. R., Cotton, P. A., & Shipway, J. R. (2024). Chatting and cheating: Ensuring academic integrity in the era of ChatGPT. *Innovations in education and teaching international*, 61(2), 228-239. <https://doi.org/10.1080/14703297.2023.2190148>

Eriksson, L., & McGee, T. R. (2015). Academic dishonesty amongst Australian criminal justice and policing university students: individual and contextual factors. *International Journal for Educational Integrity*, 11, 1-15. <https://doi.org/10.1007/s40979-015-0005-3>

Etgar, S., Blau, I., & Eshet-Alkalai, Y. (2019). White-collar crime in academia: Trends in digital academic dishonesty over time and their effect on penalty severity. *Computers & Education*, 141, 103621. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2019.103621>

Farnese, M. L., Tramontano, C., Fida, R., & Paciello, M. (2011). Cheating behaviors in

- academic context: Does academic moral disengagement matter?. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 29, 356-365. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2011.11.250>
- Farrington, D. P. (2017). Introduction to integrated developmental and life-course theories of offending. In *Integrated developmental and life-course theories of offending* (pp. 1-15). Routledge. <http://dx.doi.org/10.4324/9780203788431-1>
- Finchilescu, G., & Cooper, A. (2018). Perceptions of academic dishonesty in a South African university: A Q-methodology approach. *Ethics & Behavior*, 28(4), 284-301. <http://dx.doi.org/10.1080/10508422.2017.1279972>
- Fritz, T., González Cruz, H., Janke, S., & Daumiller, M. (2023). Elucidating the associations between achievement goals and academic dishonesty: A meta-analysis. *Educational Psychology Review*, 35(1), 33. <https://doi.org/10.1007/s10648-023-09753-1>
- Gallant, M., & Pani, P. K. (2024). Perception, prevalence and prevention of academic dishonesty: evidence from a Middle East country. *Journal of Applied Research in Higher Education*, 16(5), 2047-2061. <https://doi.org/10.1108/JARHE-07-2023-0314>
- Gentina, E., Tang, T. L.-P., & Gu, Q. (2017). Does bad company corrupt good morals? Social bonding and academic cheating among French and Chinese teens. *Journal of Business Ethics*, 146(3), 639-667. <https://doi.org/10.1007/s10551-015-2939-z>
- Giluk, T. L., & Postlethwaite, B. E. (2015). Big five personality and academic dishonesty: A meta-analytic review. *Personality and Individual Differences*, 72, 59-67. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2014.08.027>
- Grubb, J. A., & Posick, C. (2018). Applying Agnew's integrated theory of crime and delinquency to victimization risk: A contemporaneous and longitudinal examination. *Criminal Justice Review*, 43(3), 289-308. <http://dx.doi.org/10.1177/0734016818756487>
- Guerrero-Dib, J. G., Portales, L., & Heredia-Escorza, Y. (2020). Impact of academic integrity on workplace ethical behaviour. *International Journal for Educational Integrity*, 16(1), 2. <https://doi.org/10.1007/s40979-020-0051-3>
- Hendy, N. T., Montargot, N., & Papadimitriou, A. (2021). Cultural differences in academic dishonesty: A social learning perspective. *Journal of Academic Ethics*, 19(1), 49-70. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10805-021-09391-8>
- Henry, C. H. O. W., Jurdi-Hage, R., & Hage, H. S. (2021). Justifying academic dishonesty: A survey of Canadian university students. *International Journal of Academic Research in Education*, 7(1), 16-28. <https://doi.org/10.17985/ijare.951714>
- Hirtenlehner, H., & Treiber, K. (2017). Can situational action theory explain the gender gap in adolescent shoplifting? Results from Austria. *International Criminal Justice Review*, 27(3), 165-187. <https://doi.org/10.1177/1057567717690199>

- Hirtenlehner, H., Farrall, S., & Bacher, J. (2013). Culture, institutions, and morally dubious behaviors: Testing some core propositions of the institutional-anomie theory. *Deviant Behavior*, 34(4), 291-320. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/01639625.2012.726165>
- Hodgkinson, T., Curtis, H., MacAlister, D., & Farrell, G. (2016). Student academic dishonesty: The potential for situational prevention. *Journal of Criminal Justice Education*, 27(1), 1-18. <http://dx.doi.org/10.1080/10511253.2015.1064982>
- Hosseini, S. H. , Nosraty, N., & Tomraee, S. (2025). Children, Healthy Lifestyle and Media Literacy. *Journal of Cyberspace Studies*, 9(1), 1-23. <https://doi.org/10.22059/jcss.2024.387609.1120>
- Kabiri, S., Shadmanfaat, S. M. S., Choi, J., & Yun, I. (2020). The impact of life domains on cyberbullying perpetration in Iran: A partial test of Agnew's general theory of crime. *Journal of Criminal Justice*, 66, 1-30. <https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.jcrimjus.2019.101633>
- Kiekkas, P., Michalopoulos, E., Stefanopoulos, N., Samartzi, K., Krانيا, P., Giannikopoulou, M., & Igoumenidis, M. (2020). Reasons for academic dishonesty during examinations among nursing students: Cross-sectional survey. *Nurse education today*, 86, 104314. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2019.104314>
- Kobayashi, E., & Fukushima, M. (2012). Gender, social bond, and academic cheating in Japan. *Sociological Inquiry*, 82(2), 282-304. <https://doi.org/10.1111/j.1475-682X.2011.00402.x>
- Krou, M. R., Fong, C. J., & Hoff, M. A. (2021). Achievement motivation and academic dishonesty: A meta-analytic investigation. *Educational Psychology Review*, 33(2), 427-458. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1007/s10648-020-09557-7>
- Ladera-Castañeda, M., León-Málaga, F., Espinoza-Olórtegui, M., Nicho-Valladares, M., Cervantes-Ganoza, L., Verástegui-Sandoval, A., ... & Cayo-Rojas, C. F. (2023). Factors associated with the perception of university professors about academic dishonesty in dental students from two peruvian universities: analysis under multivariable regression model. *BMC Medical Education*, 23(1), 297. <https://doi.org/10.1186/s12909-023-04281-6>
- Lee, S. D., Kuncel, N. R., & Gau, J. (2020). Personality, attitude, and demographic correlates of academic dishonesty: A meta-analysis. *Psychological Bulletin*, 146(11), 1042-1058. <https://doi.org/10.1037/bul0000300>
- Malesky, A., Grist, C., Poovey, K., & Dennis, N. (2022). The effects of peer influence, honor codes, and personality traits on cheating behavior in a university setting. *Ethics & Behavior*, 32(1), 12-21. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/10508422.2020.1869006>
- Maloshonok, N., & Shmeleva, E. (2019). Factors influencing academic dishonesty among undergraduate students at Russian universities. *Journal of Academic Ethics*, 17, 313-329. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10805-019-9324-y>

- Mann, F. D., Patterson, M. W., Grotzinger, A. D., Kretsch, N., Tackett, J. L., Tucker-Drob, E. M., & Harden, K. P. (2016). Sensation seeking, peer deviance, and genetic influences on adolescent delinquency: Evidence for person-environment correlation and interaction. *Journal of abnormal psychology, 125*(5), 679. <https://doi.org/10.1037/abn0000160>
- Meng, C. L., Othman, J., D'Silva, J. L., & Omar, Z. (2014). Influence of Neutralization Attitude in Academic Dishonesty among Undergraduates. *International Education Studies, 7*(6), 66-73. <http://dx.doi.org/10.5539/ies.v7n6p66>
- Miller, A. D., Murdock, T. B., & Grotewiel, M. M. (2017). Addressing academic dishonesty among the highest achievers. *Theory Into Practice, 56*(2), 121-128. <http://dx.doi.org/10.1080/00405841.2017.1283574>
- Mulisa, F., & Ebessa, A. D. (2021). The carryover effects of college dishonesty on the professional workplace dishonest behaviors: A systematic review. *Cogent Education, 8*(1), 1935408. <https://doi.org/10.1080/2331186X.2021.1935408>
- Nagy, V., & Groves, A. (2021). Rational choice or strain? A criminological examination of contract cheating. *Current Issues in Criminal Justice, 33*(3), 322-339. <http://dx.doi.org/10.1080/10345329.2021.1874603>
- Ngo, F. T., Paternoste, R., Cullen, F. T., & Mackenzie, D. L. (2011). Life domains and crime: A test of Agnew's general theory of crime and delinquency. *Journal of Criminal Justice, 39*(4), 302-311. <https://doi.org/10.1016/j.jcrimjus.2011.03.006>
- Ngo, F. T., Zavala, E., & Piquero, A. R. (2022). Gender, Life Domains, and Intimate Partner Violence Perpetration: A Partial Test of Agnew's General Theory of Crime and Delinquency. *Journal of Research in Crime and Delinquency, 59*(4), 487-529. <https://awspntest.apa.org/doi/10.1177/00224278211048946>
- Onu, D. U., Onyedibe, M. C. C., Ugwu, L. E., & Nche, G. C. (2021). Relationship between religious commitment and academic dishonesty: is self-efficacy a factor? *Ethics & Behavior, 31*(1), 13-20. <http://dx.doi.org/10.1080/10508422.2019.1695618>
- Orok, E., Adeniyi, F., Williams, T., Dosunmu, O., Ikpe, F., Orakwe, C., & Kukoyi, O. (2023). Causes and mitigation of academic dishonesty among healthcare students in a Nigerian university. *International Journal for Educational Integrity, 19*(1), 13. <https://doi.org/10.1007/s40979-023-00135-2>
- Parent, G., Laurier, C., Guay, J.-P., & Fredette, C. (2016). Explaining the frequency and variety of crimes through the interaction of individual and contextual risk factors. *Canadian Journal of Criminology and Criminal Justice, 58*(4), 465-501. <https://psycnet.apa.org/doi/10.3138/cjccj.2015E11>
- Park, E.J., Park, S., & Jang, I.S. (2013). Academic cheating among nursing students. *Nurse education today, 33*(4), 346-352. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2012.12.015>

- Patrzek, J., Sattler, S., van Veen, F., Grunschel, C., & Fries, S. (2015). Investigating the effect of academic procrastination on the frequency and variety of academic misconduct: a panel study. *Studies in Higher Education*, 40(6), 1014-1029. <http://dx.doi.org/10.1080/03075079.2013.854765>
- Playfoot, D., Quigley, M., & Thomas, A. G. (2024). Hey ChatGPT, give me a title for a paper about degree apathy and student use of AI for assignment writing. *The Internet and Higher Education*, 100950. <https://doi.org/10.1016/j.jiheduc.2024.100950>
- Reinke, N.B., Hatje, E., Parkinson, A.L. and Kynn, M. (2024), "It (Still) Takes a Village: From Academic Dishonesty to a Culture of Academic Integrity", Rao, M.B., Singh, A. and Rao, P.M. (Ed.) *Worldviews and Values in Higher Education (Global Perspectives on Higher Education Development)*, Emerald Publishing Limited, Leeds, pp. 81-94. <https://doi.org/10.1108/978-1-80262-897-520241006>
- Ridwan, R., & Diantimala, Y. (2021). The positive role of religiosity in dealing with academic dishonesty. *Cogent Business & Management*, 8(1), 1875541. <https://doi.org/10.1080/23311975.2021.1875541>
- Roh, M., & Marshall, I. (2018). A cross-cultural analysis of Agnew's general theory of crime and delinquency. *Social Science and Humanities Journal*, 2(1), 301-321.
- Sharma, R., Mehta, K., & Vyas, V. (2024). Investigating academic dishonesty among business school students using fraud triangle theory and role of technology. *Journal of Education for Business*, 99(2), 69-78. <http://dx.doi.org/10.1080/08832323.2023.2260925>
- Sirca, C. L., & Billen, E. (2024). Predicting Academic Dishonesty: The Role of Psychopathic Traits, Perception of Academic Dishonesty, Moral Disengagement and Motivation. *Journal of Academic Ethics*, 1-15. <https://doi.org/10.1007/s10805-024-09506-x>
- Sorgo, A., Vavdi, M., Cigler, U., & Kralj, M. (2015). Opportunity makes the cheater: High school students and academic dishonesty. *CEPS Journal*, 5(4), 67-87. <http://dx.doi.org/10.26529/cepsj.117>
- Stephens, J. M. (2019). Natural and normal, but unethical and evitable: The epidemic of academic dishonesty and how we end it. *Change: The Magazine of Higher Learning*, 51(4), 8-17. <https://doi.org/10.1080/00091383.2019.1618140>
- Stogner, J. M., Miller, B. L., & Marcum, C. D. (2013). Learning to e-cheat: A criminological test of internet facilitated academic cheating. *Journal of Criminal Justice Education*, 24(2), 175-199. <http://dx.doi.org/10.1080/10511253.2012.693516>
- Sullivan, M., Kelly, A., & McLaughlan, P. (2023). ChatGPT in higher education: Considerations for academic integrity and student learning. *Journal of Applied Learning & Teaching*, 6(1), 31-40. <http://dx.doi.org/10.37074/jalt.2023.6.1.17>
- Surahman, E., & Wang, T. H. (2022). Academic dishonesty and trustworthy assessment in online learning: A systematic literature review. *Journal of Computer Assisted Learning*, 38(6), 1535-1553. <https://doi.org/10.1111/jcal.12708>

- Ternes, M., Babin, C., Woodworth, A., & Stephens, S. (2019). Academic misconduct: An examination of its association with the dark triad and antisocial behavior. *Personality and Individual Differences*, 138, 75-78. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1016/j.paid.2018.09.031>
- Theart, C. J., & Smit, I. (2012). The status of academic integrity amongst nursing students at a nursing education institution in the Western Cape. *curationis*, 35(1), 1-8. <https://doi.org/10.4102/curationis.v35i1.27>
- Tibbetts, S. G. (2019). *Criminological theory: The essentials*. Sage Publications.
- Tolman, S. (2017). Academic dishonesty in online courses: Considerations for graduate preparatory programs in higher education. *College Student Journal*, 51(4), 579-584.
- Trost, K. (2009). Psst, have you ever cheated? A study of academic dishonesty in Sweden. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 34(4), 367-376. <http://dx.doi.org/10.1080/02602930801956067>
- Walker, N., & Holtfreter, K. (2015). Applying criminological theory to academic fraud. *Journal of Financial Crime*, 22(1), 48-62.
- Waltzer, T., & Dahl, A. (2022). The moral puzzle of academic cheating: Perceptions, evaluations, and decisions. In D.A. Rettinger, & T. Bertram Gallant, (Eds.), *Cheating Academic Integrity: Lessons From 30 Years of Research* (Chapter 5). Wiley/Jossey Bass.
- Wang, H., & Zhang, Y. (2022). The effects of personality traits and attitudes towards the rule on academic dishonesty among university students. *Scientific Reports*, 12(1), 14181. <https://doi.org/10.1038/s41598-022-18394-3>
- Wikström, P. O. H., & Svensson, R. (2010). When does self-control matter? The interaction between morality and self-control in crime causation. *European Journal of Criminology*, 7(5), 395-410. <https://doi.org/10.1177/1477370810372132>
- Williams, M. W. M., & Williams, M. N. (2012). Academic dishonesty, self-control, and general criminality: A prospective and retrospective study of academic dishonesty in a New Zealand university. *Ethics & Behavior*, 22(2), 89-112. <https://doi.org/10.1080/10508422.2011.653291>
- Yu, H., Glanzer, P. L., & Johnson, B. R. (2021). Examining the relationship between student attitude and academic cheating. *Ethics & Behavior*, 31(7), 475-487. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/10508422.2020.1817746>
- Yu, S., Assor, A., Yu, H., & Wang, Q. (2023). Autonomy as a potential moral resource: Parenting practices supporting youth need for autonomy negatively predict youth acceptance of academic dishonesty. *Learning and Individual Differences*, 101, 102245. <http://dx.doi.org/10.1016/j.lindif.2022.102245>
- Zhang, L., Amos, C., & Pentina, I. (2024). Interplay of rationality and morality in using ChatGPT for academic misconduct. *Behaviour & Information Technology*, 1-17. <http://dx.doi.org/10.1080/0144929X.2024.2325023>

- Zhang, Y., Day, G., & Cao, L. (2012). A partial test of Agnew's general theory of crime and delinquency. *Crime and Delinquency*, 58(6), 856-878. <http://dx.doi.org/10.1177/0011128712461738>
- Zhao, L., Mao, H., Compton, B. J., Peng, J., Fu, G., Fang, F., Heyman, G. D., & Lee, K. (2022). Academic dishonesty and its relations to peer cheating and culture: A meta-analysis of the perceived peer cheating effect. *Educational Research Review*, 36, 100455. <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2022.100455>
- Zhao, L., Peng, J., Yang, X., Yan, W., Ke, S., Batool, K., Li, Y., & Lee, K. (2024). Effects of academic dishonesty policy reminder on university students' exam cheating—a double-blind randomized controlled experimental field study. *Studies in Higher Education*, 49(4), 592-608. <http://dx.doi.org/10.1080/03075079.2023.2246073>

فصلنامه مطالعات دانشگاه

۲۰۱

تأثیر تعامل قلمروهای
مسئله‌ساز زندگی بر فرسایش
صداقت دانشگاهی